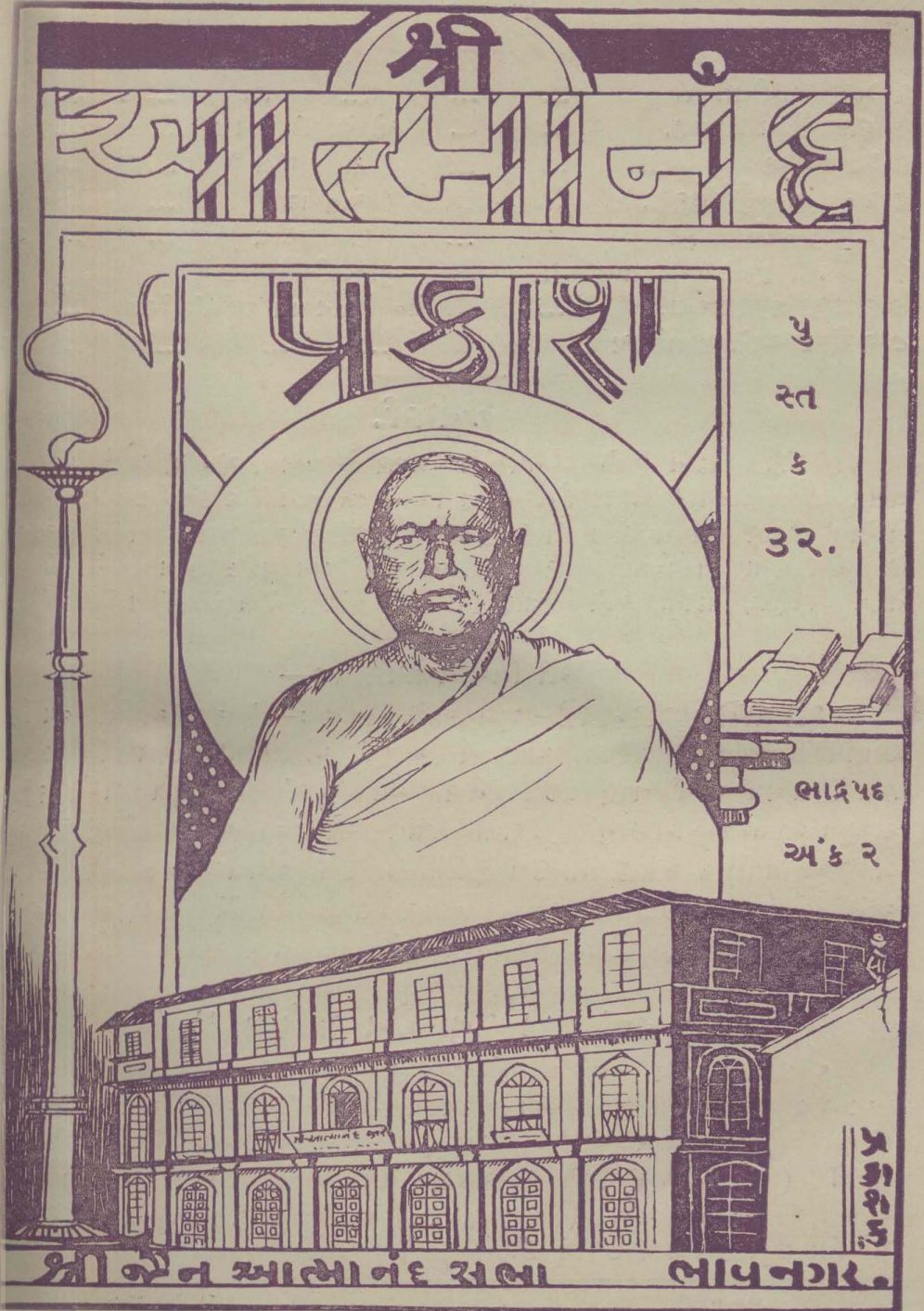

વિષય-પરિચય.

૧ પ્રભુ પ્રાર્થના.	...	...	...	...	...	૨૭
૨ દૃઢ્યવીણા...ક્ષમા.	...	...	શ્રી વેલચંદ લનજી	...	...	૨૮
૩ પ્રતિબિંબ.	...	...	(રા. સુશીલ)	...	...	૨૯
૪ સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.	...	...	(અનુવાદ)	...	...	૩૪
૫ શ્રવણ અને સંસ્મરણ.	...	...	(રા. સુશીલ)	...	...	૩૯
૬ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.	...	...	મુ. દર્શનવિજયજી મં.	...	...	૪૨
૭ અદ્ભુત ભાવના.	...	...	લે. મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ	...	...	૪૪
૮ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	...	...	...	૫૦

જૈનધર્મ.

યુરોપીયન વિદ્વાન અને જૈનધર્મના પ્રખર અભ્યાસી મી. હુરબર્ટ વૉરનને લખેલ “ જૈનીઝમ ” જૈનદર્શન—વિજ્ઞાન અને તત્ત્વજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ (જીવનના મહાન પ્રશ્નોનું જૈનદર્શનથી સમાધાન તેનું) ગુજરાતી ભાષાંતર આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવ્યું છે. જૈનધર્મના તત્ત્વજ્ઞાન ઉપર લખેલ આ ગ્રંથ મનનપૂર્વક જૈન અને જૈનેતર તેમજ સાક્ષરો, વિદ્વાનો અને જિજ્ઞાસુઓને ખાસ વાંચવા જેવો છે. કિંમત એક રૂપિયા.

શ્રી વિમલાચાર્યરચિત—

શ્રી સંવેગદ્રુમકન્દલી—મૂળ સાથે ભાષાંતર:—સંસારની આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિથી બળીઝળી રહેલા આત્માને અપૂર્વ ઔષધરૂપી પરમશાંતિ પ્રગટ કરાવી સંવેગ માર્ગ તરફ લઈ જનાર આ લઘુ ગ્રંથ છે. મૂળ કાવ્યો સુંદર સંસ્કૃત ભાષામાં અને તેનું ગુજરાતી ભાષાંતર સાથે આપવામાં આવેલું છે. આ ગ્રંથ આધ્યાત્મિક સાહિત્યનો ઉચ્ચ કોટીનો છે. ઉંચા કાગળ, સુંદર શાસ્ત્રી ટાઇપ અને સુશોભિત બાઇડીંગમાં અલંકૃત કરાવેલ છે. સૌ કોઈ લાભ લે તે માટે માત્ર ચાર આના (પોસ્ટેજ સવા આનો જુદો) કિંમત રાખવામાં આવેલ છે.

“ નવું પ્રકટ થતું જૈન સાહિત્ય. ”

૧ શ્રી કર્મગ્રંથ (ચાર) શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત (સ્વોપજ) ટીકા સહિત સંશોધન કરી, તદ્દન શુદ્ધ રીતે બત્રીશ ફોર્મ પોષ્ટાવજીશેઠ પાનાનો એન્ડ્રીક ઉંચા કિંમતિ કાગળો ઉપર મુદ્રિત શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રી નિવિધ ટાઇપોથી છપાવેલ છે. બાઇડીંગ (પુઠા) પાકું સુશોભિત મજબુત કપડાથી તૈયાર કરાવવામાં આવેલ છે. આવતા માસમાં પ્રકટ થશે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ મુદ્રણ પણુ જોડી. પોસ્ટેજ જુદું. પાંચમો છકો કર્મગ્રંથ છપાય છે.

ભાવનગર - આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.

આત્માનંદ પ્રકાશનો વધારો

તૈયાર છે ! જલદી મંગાવો તૈયાર છે !!

શ્રી નવપદ્મ મહારાજના આરાધન (ઝોળી) ના દિવસો નજીક આવે છે
તેનો લાભ લેવાની

એક ઉત્તમ અને અમૂલ્ય તક.

શ્રીપાલરાજનો રાસ.

(સચિત્ર ભાષાંતર, વિધિવિધાન, સ્નાત્રો, પૂજાઓ વિગેરે સહિત)

શ્રી સિદ્ધયકે મહારાજનું આરાધન યોગ-ધ્યાન માટે મુખ્ય છે, તે તેના આરાધનના વિધિ વિગેરે આ શ્રીપાળમહારાજના રાસ સાથે આપવામાં આવે તો આ ગ્રંથ વિશેષ ઉપયોગી થાય તેમ ધારી, આ રાસ સાથે નવપદ્મ મહારાજની આરાધના માટે સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ. જેમ શ્રીપાલમહારાજે કરી હતી તે રીતે આ ગ્રંથમાં તે બંનેનું સંશોધન કરી કાળપૂર્વક શુદ્ધ રીતે છપાવવામાં આવેલ છે, કે જેથી તેના આરાધના માટે આ ગ્રંથ અવશ્ય ઉપયોગી થઈ પડે તેમ છે, તેટલુંજ નહિ પરંતુ તે માટે બીજી કોઈ છુક-ગ્રંથની પણ જરૂર ન પડે અને સ્વયં પોતે નવે દિવસોએ શ્રીનવપદ્મોની અનુક્રમે વિધિ-પૂર્વક ભક્તિ પણ સાથે સાથે કરી શકે તે માટે નીચે પ્રમાણે ત્રણ વિભાગમાં વસ્તુઓ આ છુકમાં ગોઠવવામાં આવી છે.

પ્રથમ વિભાગ.

શ્રી સિદ્ધયકે આરાધન વિધિ.

૧ શ્રી નવપદ્મનો સામાન્ય અર્થ, ૨ શ્રી નવપદ્મના વર્ણો. ૩ નવે દિવસની ક્રિયાની સમજ જેમાં દરેક પદના ભાષ, નવકારવાળી, વર્ણ, કાઉસગ્ગ, સ્વસ્તિક, ખમાસમણાં અને પ્રદક્ષિણા, હુડા અને શુણા ભાષ કરવા માટે, ૪ રચના, પારણાનો વિધિ, કાઉસગ્ગ કરવાનો વિધિ, પચ્ચખાણો. વગેરે, ૫ ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો અને સ્તુતિઓ.

વિભાગ બીજો.

૧ શ્રીપાળ રાજનો રાસ સચિત્ર ભાષાંતર સહિત.

વિભાગ ત્રીજો.

પરિશિષ્ટો.

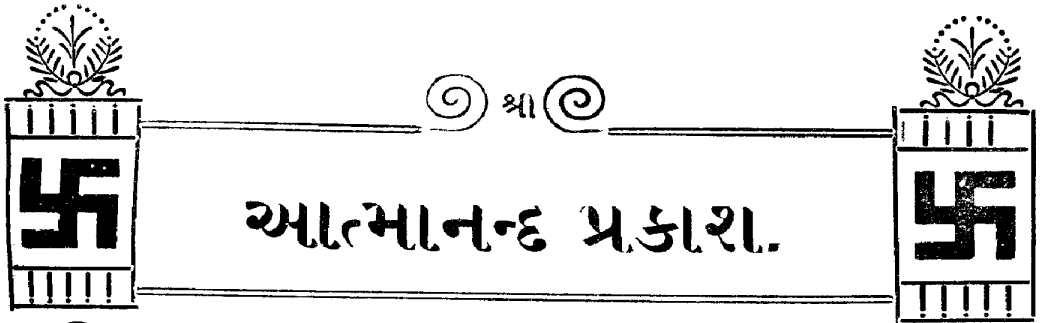
- ૧ બે સ્નાત્રો. (શ્રી વીરવિજયજી મહારાજ તથા શ્રીદેવચંદજી મહારાજકૃત).
- ૨ ત્રણ પૂજાઓ (શ્રી યશોવિજયજી તથા શ્રી પદ્મવિજયજી મહારાજકૃત શ્રી નવપદજીની પૂજાઓ તથા શ્રી આત્મારામજી મહારાજકૃત સત્તરભેદી પૂજા (ક)
- ૩ ઉજમણાનો વિધિ૦ (ખ)

ચિત્રો-છબીઓ—(સત્તર)

ઉપરોક્ત વિષયો ઉપરાંત વિશેષમાં શ્રી નવપદજીનું મંડળ અનેક વિવિધ રંગથી સુશોભિત (૧) તથા શ્રી સિદ્ધચક્રજીનો મોટો ચંત્ર કે જે પૂર્વાચાર્યોએ નિર્દિષ્ટ કરેલ છે તેમજ જે વિદ્યાનુવાદ પૂર્વમાંથી રહસ્ય રૂપે ઉદ્ધરેલ છે કે જેના પૂજનથી મહા સિદ્ધિઓ સંપાદન થાય છે, તેનું સંશોધન કરીને શુદ્ધ રીતે તૈયાર કરેલ છે તે મોટો ચંત્ર (૨) તથા જીભ આ રાસમાં આવેલ હકીકતોને લગતી તેર નવી છબીઓ તૈયાર કરાવેલ છે તે (૧૫) તથા શુદ્ધ લક્ષિત નિમિત્તે બે શુદ્ધેવોની છબીઓ મળી સત્તર ફેટાઓ વિવિધ રંગોમાં છપાવી આ બુકમાં દાખલ કરી, આ રાસને આકર્ષક, સુંદર અને ઉપયોગી બનાવેલ છે. સુંદર શુજરાતી મોટા અક્ષરોમાં, ઉંચા કાગળોમાં છપાવી, સુંદર કપડાના બાઈડીંગ-પૂઠા ઉપર પણ શ્રીપાળમહારાજનું મનહર ચિત્ર આપી આ ગ્રંથ સર્વમાન્ય અને પઠનપાઠન માટે રસ ઉત્પન્ન કરે તેવી તેમાં યોજના કરી છે, કે તેવો રાસ અત્યાર સુધી કોઈએ પ્રકટ કર્યો નથી. તેવી બધી જાતની જરૂરીયાત પુરી પાડતાં આવો સુંદર ગ્રંથ તૈયાર કરવામાં ગમે તેટલા ખર્ચ સામે જોયું નથી. ગમે તેવો છપાવી, ગમે તેટલી કિંમત રાખી વેપાર કરવાની-નફા ખાત્રાની દૃષ્ટિ-ગણતરી નથી, પરંતુ જૈન સમાજ આ રાસનો વિશેષ કેમ લાભ લઈ શકે તેના ધ્યાનમાં લઈ તે ઉંચા કપડાના બાઈડીંગના ગ્રંથના રૂ. ૨૦ અઢી રૂપીયા તેમજ સાદું કપડાના બાઈડી ના રૂ. ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું રાખવામાં આવેલ છે.

લખો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા - ભાવનગર.

અન્તરજ્ઞં મહાસૈન્યં સમસ્તજનતાપકમ્ ।

દલિતં લીલયા યેન કેનચિત્તં નમામ્યહમ્ ॥ ૧ ॥

આત્માનું અંતરંગ મહાસૈન્ય (કામ-ક્રોધાદિ) કે જે
વિશ્વના પ્રાણીઓને સંતાપ કરનાર છે તેનો જેમણે લીલા
માત્રથી વિનાશ કર્યો છે તેમને હું નમસ્કાર કરું છું.

ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૩૨ } વીર સં. ૨૪૬૦. માદ્રપદ. આત્મ સં. ૩૯. } અંક ૨ જો.

॥ પ્રભુ પ્રાર્થના ॥

ક્ષમયામિ સર્વાન્ સત્તાન્, સર્વે ક્ષામ્યન્તુ તે મયિ ।

મૈત્ર્યસ્તુ તેષુ સર્વેષુ, ત્વદેકશરણસ્ય મે ॥ ૧ ॥

હે વીતરાગ પ્રભુ ! એક તારા જ શરણે રહેલા તે સઘળા પ્રાણી-
ઓપર મારી મૈત્રી હો ! સર્વ સર્વોને હું અમાણું છું, તે સર્વે મારા
વિષે અમે

૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

હૃદય વીણ

કાન્તિ સમર્પે^૧ શાન્તિને, દર્શનથી દુઃખ નાય;
વિજય વાણી સુધાશ્રવે, સેવનથી સુખ થાય.

ચતુર સદા સમ લાવથી, સ્વ પર હિતાવહકાજ;
વિષય શાસ્ત્ર વિલોકીને, શોધી ધરે સમાજ.

પુણ્ય પ્રભા જ્યાં પ્રસરતી, ગુરુ ગુરુવર સંગાથ;
વિજયવાન વીતરાગતા, દર્શે શિવપુર પાથ.

આતમ અનુભવ કારણે, જ્ઞાન ધ્યાન લયલીન;
“વિજયાનંદ” ચરણ શરણ, આજ્ઞા પ્રભુ આધીન.

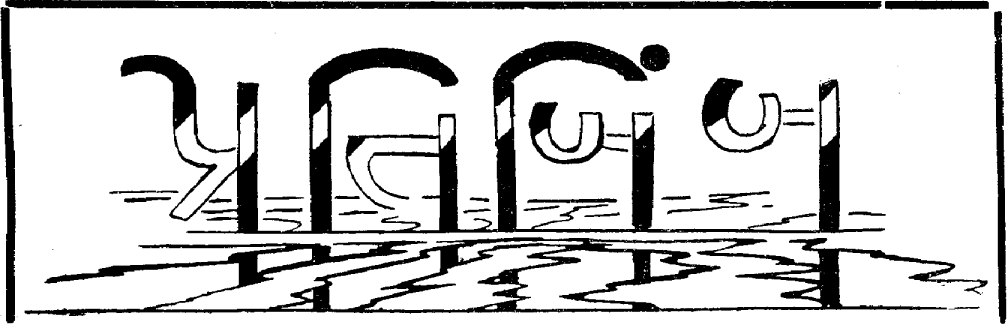
માફી.

માફી મધુરી માંગવાનો સમય સુંદર સાંપડ્યો,
અપરાધની આલોચના કર બ્રાતુ ! ચીરો ક્યાં પડ્યો;
તે સાંધવાને કાજ માફી રેણુ વા ચીમેટ છે,
આન્તર વિશુદ્ધિ સાથ માફી માંગવી તે ઈષ્ટ છે.

જે જાણવામાં હોય તેની પ્રથમ માફી માંગવી,
રહી નાય જેહ અજાણમાં તે સમુચ્ચયથી ચાચવી;
જાણ્યે-અજાણ્યે જે થયાં મન દુઃખ દુષ્કર કર્મથી,
ખમજે ખમાવું બ્રાત ! સહુ અપરાધ આત્મિક ધર્મથી.

“મિથ્યામિ દુષ્કૃત” માત્ર શબ્દોચ્ચારથી સિદ્ધિ નથી,
માફી પછી ક્રમ મિત્રતાનો વાત સત્શાસ્ત્રે કથી;
આરાધના વિધિ પૂર્ણ સાચી હૃદય શુદ્ધિથી થશે,
આનંદ “આત્માનંદ” નો આનંદોલને પ્રકટાવશે.

વાર્ષિક પર્યાયણા સંવત્સરી. ૩ વેલચંદ ધનજી.

(લે—રા.સુશીલ.)

મિત્તિ મે સવ્વ મૂણસુ ।

મિત્તિ મે સવ્વ મૂણસુ—સર્વ ભૂત-પ્રાણી સાથે મૈત્રીનો સંબંધ સ્થાપવો એ આપણો આદર્શ છે. આપણી નિત્યની ક્રિયામાં આપણે રાજ મૈત્રીનો મંત્ર ઉચ્ચારી આત્માની આદ્રતાનો અનુભવ કરીએ છીએ. સંવત્સરને અંતે સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ કર્યા પછી “ સર્વ જીવોને ખમાવવા ” નો જે વિધિ આદરીએ છીએ તેમાં પણ મૈત્રીના આદર્શ પહોંચવાના આપણા મનોરથ હોય છે.

કેટલાકે જગતમાં બ્રાતૃભાવ સ્થાપવા, દેશ પરદેશની સાથે બ્રાતૃતાના સંબંધ યોજવા પ્રયત્નશીલ રહે છે. બંધુતા અથવા ભાઈચારો એ ઘણી ઉપયોગી વસ્તુ હોવા છતાં એ બંધુભાવના બાળે કે બહુ મર્યાદિત હોય એમ લાગે છે. માનવ-સંબંધની પેલી પાર તે પહોંચી શકતી નથી. મૈત્રીનો ક્ષેત્ર-વિસ્તાર અબાધ છે. મનુષ્ય ઉપરાંત તિર્યંચ અને એકેન્દ્રિય પર્યંત તે પોતાનો પ્રીતિરસ વહાવી શકે છે. ભાઈ-ભાઈ વચ્ચે સ્નેહ, આત્મીયતા જરૂર હોય છે, પણ એ આત્મીયતા જ્યારે સ્વાર્થ કે એવા બીજા કોઈ નિમિત્તે કલુષિત બને છે ત્યારે સગો માડીબયો ભાઈ કે એક જ ધર્મને માનવાવાળા ધર્મબંધુ પણ હિંસક પશુની જેમ સામસામા ડોળા ધુરકાવે છે. બંધુના સ્વાર્થ સંબંધ લગભગ એક સરખા હોય છે. એટલે જ એ કાચા સુતરની જેમ ક્ષણમાં ટૂટી જાય છે. એક કવિએ બંધુવિગ્રહની સમીક્ષા કરતાં એક સ્થળે કહ્યું છે કે ભાઈ-ભાઈ, એક જ માતાનાં બે સંતાન, જન્મથી જ વેર રાખીને જન્મે છે અને એનું સ્વાભાવિક ઉદાહરણ બોધતું હોય તો એક ભાઈ, માતાના ગર્ભમાં પ્રવેશતાં જ, બીજા ભાઈને મળતું માતાનું દૂધ આપોઆપ કેમ બંધ થઈ જતું હશે તે તપાસો. તમને ખાત્રી થશે કે બંધુ એટલે હરિફ. પણ એ ઉકિતમાં મોટા લાગે તો કવિત્વ જ છે. રામ-લક્ષ્મણની બંધુતા અને ભરતની લકિતને યાદ કરાવે એવા પ્રસંગો પણ બને છે.

મૈત્રી, કલેશથી કલુષિત જ નથી બનતી એવું કંઈ જ નથી. મિત્રો વચ્ચે પણ મહાભારત મંડાય છે. પણ એ બન્ધુવિગ્રહ બેટલો ભયંકર ભાગ્યેજ બને છે. મિત્રોના સ્વાર્થે પણ પ્રાયઃ લિપ્ત લિપ્ત હોય છે, તેથી એમની વચ્ચે સંઘર્ષણના બહુ ઓછા પ્રસંગો આવે છે.

પરંતુ એ બધા કરતાં મૈત્રી ભાવનામાં જે એક વિશેષ રમણીયતા જોવાય છે તેનો ઉદ્દેશ અહીં કરવા માંશું છું. મૈત્રીમાં પરસ્પર સન્માનની લાગણી રહે છે. એક મિત્ર બીજા મિત્ર પ્રત્યે એટલું જ સન્માન ધરાવતો હોય છે. જ્યાં એ સન્માન નથી ત્યાં મૈત્રીનું માત્ર કલેવર જ રહે છે, મૈત્રીનો આધારરૂપ આત્મા ત્યાં નથી હોતો. લાઈ-લાઈ વચ્ચે ન્હાના-મ્હોટાના ભેદ રહી શકશે, અલણ કે લણેલાના ભેદ પણ તરી આવશે; પરંતુ એક મિત્ર, બીજા મિત્ર કરતા પોતાને ઉચ્ચ, વિદ્વાન કે પ્રતિષ્ઠાસંપન્ન નહીં સમજે. અને એવી અહંતા આવે એટલે મૈત્રીના મહેલ પણ ઉજડ-ખંડીયેર બની જવાના. એ ખંડીયેરમાં ખુશામતનાં ગાન સંભળાશે, પણ આમ્ર-મંજરી નીહાળી, સ્વતઃ પંચમ સૂરની પ્રેરણા મેળવનાર કોકીલાના કુંજન ત્યાં નહીં મળે.

એકેન્દ્રિય કે પંચેન્દ્રિય પશુ સાથે, મનુષ્યની મૈત્રી તમને અસંભવિત લાગે છે ? એ મૈત્રી માત્ર ઉપજવી કાઢેલો આદર્શ લાગે છે ? ન્હાના ગામડામાં એક અંધારા ચોરડામાં રહેતા ખેડુતને એના પોતાના પશુઓ પ્રત્યે કેટલીક મમતા હોય છે તે તમે એક વાર સહૃદયપણે જુઓ તો તમે ખડારના બધા સ્થૂલ સંબંધો વચ્ચે મૈત્રીનો એક અદૃશ્ય સૂક્ષ્મ તાર પણ જોઈ શકો. અલબત્ત, પોતાના પાળેલા પશુ પાસેથી એ વિવિધ પ્રકારની સેવાઓ લે છે પણ એ બહા થર નીચે મૈત્રીની ઝરણી વહેતી આપણે સાંભળી શકીએ.

મેલા-ઘેલા જેવા દહીં અને સુઘડ પરિચારક વચ્ચે પણ ક્રમે ક્રમે ચિર-સ્મરણીય મૈત્રીના વાણુ-તાણુ વણાય છે. બન્ધુતા કે દયા કરતાં પણ આત્માનો જીકાવ વધુ તો મૈત્રી તરફ જ હોય એમ દેખાય છે.

આજના યુગને આપણે યંત્રયુગ કહીએ છીએ, પશુ-પ્રાણીને બદલે આપણે યંત્રો પાસેથી જ રાતદિવસ કામ લઈએ છીએ. પશુનાં સ્થાન ખાલી પડ્યાં છે. એને બદલે આકાશને ધુમાડાથી ભરી દેતા અને પોતાના કઠોર

પ્રતિબિંબ.

૩૧

અવાજથી પોતાનું સર્વોપરિપાણું સ્થાપવા મથતાં યંત્રો વિરાટ દેહ વિસ્તારતા પડ્યા છે. હવે તો યંત્રની સાથે વસતો માનવી પણ યંત્રવત બનવા લાગ્યો છે.

પણ લિષણ યંત્રવાદ આત્માના સ્વાભાવિક લાવોને કઈ રીતે આવરી શકે ? પત્થરથી મઢેલી કઠોર ભૂમિમાં પણ અવકાશ શોધી ખુદાર આવતાં ઘટાદાર વૃક્ષો આપણે જોયાં છે. બીજનો સ્વભાવ છે કે ઉગવું-વૃદ્ધિ પામવું. એ માત્ર અનુકૂળ સંયોગોની રાહ જોતું રહે છે.

મૈત્રી પણ આત્માની સ્વાભાવિક ઉર્મિ છે. સંસ્કારી કે સુશીક્ષિત સ્ત્રી-પુરુષોમાં જ એ વિકાસ પામે છે એમ પણ નથી. અજ્ઞાનતા, દીનતા અને પરાધીનતા જેવી કઠણ ભૂમિમાં પણ એ મૈત્રી પોતાનો સ્વાભાવિક વિકાસ સાધવા પ્રયત્ન કરે છે.

કોઈ એક ગ્રંથમાં મનુષ્ય અને યંત્ર વચ્ચેનો મૈત્રી-સંબંધ વાંચેલો અહીં યાદ આવે છે. એની ટુંકી હકીકત પણ મનોરંજક લાગશે એવી ઉમેદ છે. એક ડ્રાઇવરને પોતાના ઇંજન સાથે ખૂબ મૈત્રી બંધાઈ ગઈ. ઇંજન જડ-યંત્ર હતું, તો પણ ડ્રાઇવર તેને પોતાના મિત્રવત માનવા લાગ્યો. નોકરીની મુદત પૂરી થતાં ડ્રાઇવરને પેન્શન લેવાનો અવસર આવ્યો. ૪૦-૪૫ વર્ષ લગી જેણે ઇંજનની સાથે એકધારી મૈત્રી જાળવી હોય તેને એ વખતે કેટલું દુઃખ થયું હશે તેની કલ્પના આપણે ન કરી શકીએ. પોતાનું ઇંજન ન છૂટકે એણે બીજા ડ્રાઇવરને સોંપ્યું. પણ સોંપતાં સોંપતાં તેણે કહ્યું. “લાઈ આ ઇંજનને મેં મારા બહાલામાં બહાલા મિત્ર તરીકે આજ લગી જાળવ્યું છે, એને તું કોઈ દિવસ કલપાવીશ મા ! જીવથી એનું જતન કરજે !”

આખરે એક દિવસે એ વૃદ્ધ ડ્રાઇવરને જ્યારે લય લાગ્યો કે આ ચોમાસાની ઋતુમાં આજ રાતે એંજનને મોટો અકસ્માત નડવાનો સંભવ છે, ત્યારે તે ડોસો ધૂજતા શરીરે, કાઢવ ને પાણીથી લરેલાં ખેતરો ખૂંદતો, મધરાતે પોતાના બહાલા એંજન પાસે પહોંચ્યો અને એને બચાવવા જતાં એણે પોતાના પ્રાણની પણ આહુતિ અર્પી !

મૈત્રીની સ્વાભાવિક લાવના યંત્રોને પણ કેવા સબળ બનાવે છે ? એક વાર મૈત્રીનું ઝરણુ વહ્યું, એટલે પછી જડ કે ચેતનના ભેદ ભૂંસાઈ જાય છે. મૈત્રીના લાવથી જડ-યંત્રોને પણ એ ભીંજવી દે છે.

પ્રત્યેક આત્મામાં એવાં મૈત્રીના બેઠન વહે છે. સામી વસ્તુ જડ હોય યા ચેતન પણ જે કોઈ પોતાના અંતરનો મૈત્રીરસ છાંટી શકે છે તે પોતે

૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તો કૃતકૃત્ય બની રહે છે એ વિષે શક નથી. મૈત્રીનો સામો પડઘો પડે યા ન પડે, અથવા મૈત્રીના બહલામાં મૈત્રી મળે યા ન મળે એ તરફ સાચો સાધક હંમેશા બેદરકાર રહે છે.

મતલબ કે બ્રાતૃલાવ અને દયા-મમતા કરતાં પણ મૈત્રીનો મહિમા ઘણો વધારે છે. મૈત્રીને અભિમાન કે અહંતા ને પણ ઓગાળી દે છે. જેની ઉપર મૈત્રી ઢળે છે તેને એ પોતાના જેવાજ સમાનાધિકારી સમજે છે.

મૈત્રી-લાવના લાવતાં, પ્રાણી માત્રને ખમાવતા બે આત્મા આટલો ઉંચે ચડે તો એ પોતાનું કેટલું કલ્યાણ કરી જાય ?

લોર્ડ રે-યાત્રાનો પ્રભાવ

૧૮૮૫ માં લોર્ડ રે, મુંબઈના ગવર્નર હતા. એ ઘણા ખાનદાન અને સ્વભાવે ઉદાર હતા. એક વાર એ શત્રુંજયનું તીર્થ નીહાળવા ખાસ કાઠ-યાવાડમાં આવ્યા હતા. સ્વ. વીરચંદ્ર રાઘવજી અને બીજા જૈન આગેવાનોએ એ વખતે એમનો સારો સત્કાર કર્યો હતો. યાત્રામાં નહીં માનનારાઓ, એટલે કે કેવળ શોખ કે પ્રાકૃતિક સૌંદર્યની ખાતર આવો પ્રવાસ કરનારાઓના દિલ ઉપર યાત્રાની કેવી અણુધારી અસર થાય છે તે સ્વ. ગાંધીએ, અમે-રીકના એક વ્યાખ્યાનમાં વર્ણવ્યું છે. એક પવિત્ર સ્થાન જ્યારે યાત્રાનું ધામ બને છે, લાખો-કરોડો-અસંખ્ય સ્ત્રી-પુરૂષો અથવા લાવિકોના કાયિક, વાચિક, માનસિક આંદોલનોવડે ચોતરફના અણુ-પરમાણુ પણ ચોતપ્રોત બની રહે છે ત્યારે અબલુયા-અશ્રદ્ધાળુ યાત્રીને પણ પોતાના અલૌકિક પ્રભાવથી એ ભીંજવી દે છે. લોર્ડ રેને પણ એવો જ કંઈક અનુભવ થયો હતો. સ્વ. ગાંધી પોતાના લાષણમાં કહે છે:—

“ He said that he had never known what effect such a sacred place would produce on his mind but his experience at that place had shown him That such places had some influence. The sacredness of the place produced on him a wonderful effect and he even went to the extent of saying that in his past life he must have been connected with the Jain society..... ”

અર્થાત્ યાત્રાના ધામનું માહાત્મ્ય એ દિવસે એમને પહેલીવાર સમજાયું. એમણે એટલે સુધી કહ્યું કે પૂર્વજીવમાં કોઈ વખતે એમનો જૈનસંઘ સાથે કંઈક પણ સંબંધ હોવો જોઈએ. લોર્ડ રે, પોતે સ્કોટલાંડના હતા. ઉત્તર-સ્કોટલાંડના લોકો કેટલેક અંશે જીવદયા પાળતા હોવાથી, અને પોતે પણ

એમાં જાગીદાર હોવાથી એમણે જૈનસંઘ સાથેનો સંબંધ કલપ્યો હોય એમ લાગે છે. એ ગમે તેમ હો. યાત્રા, આત્મશુદ્ધિનું એક અંગ છે. યાત્રા ધામની પવિત્રતા અને પ્રતિષ્ઠા જાળવી રાખવી એ ધર્મના અનુયાયીઓ અને શ્રદ્ધાળુઓની મુખ્ય ફરજ છે.

શ્રી આત્મારામજી મહારાજની વ્યાખ્યાન-કળા

લખવું અને બોલવું એ બન્ને કળા છે. ગમે તેમ ભરડવું એ જેમ વાણી નથી તેમ ગમે તેવું ભૂંસી બાળવું એ લેખન નથી. વાણીનું માધુર્ય, વાણીના આરોહ-અવરોહ, વાણીને અનુરૂપ ભાવ એ વ્યાખ્યાન કળાના અંગો છે. ખૂબ જુસ્સો બતાવવા જતાં કેટલાક વ્યાખ્યાનકારો પોતાના વક્તવ્યને છેક કૃત્રિમ બનાવી દે છે, તે જ પ્રમાણે વધારે પડતી મંદતા, શ્રોતાઓમાં નીરસતા ઉપજાવે છે. વ્યાખ્યાન વસ્તુતઃ એક પ્રકારનું સંગીત છે. જલ્દે એમાં છંદબદ્ધતા ન હોય, ઝડઝમક ન હોય, પણ કળાકાર પોતાની બંધબેસતી સુરાવટવડે અણુધડ શ્રોતાઓના હિલમાં પણ ધારી અસર નીપજાવે છે.

સ્વ. આત્મારામજી મહારાજના સંબંધમાં એમ કહેવાય છે કે તેઓ વ્યાખ્યાનને ખૂબ સરસ રીતે જમાવી શકતા. એમનામાં વિદ્રત્તા હતી, પ્રતિભા હતી, ધગશ હતી; પણ તે ઉપરાંત, એમના એક નિકટના પરિચિત વર્ણુવે છે તેમ એમના વ્યાખ્યાનમાં, સામાન્ય માણસ ન સમજી શકે એવી સ્વરબદ્ધતાની આછી ઝણઝણાટી વ્યાપતી. એ સંબંધમાં એક આવી વાત સાંભળી છે:

આત્મારામજી મહારાજનું વ્યાખ્યાન પુરું થયું. એક પછી એક શ્રોતાઓ મહારાજને વાંદી, વિખરાવા લાગ્યા. ભકત જન જેવો એક ગૃહસ્થ, વ્યાખ્યાનમાં જ્યાં બેઠો હતો ત્યાં જ બેસી રહ્યો. એના મુખ ઉપર આનંદ, તૃપ્તિની ઉજવળ રેખાઓ છવાઈ હતી.

“કંઈક પૂછવું હશે, એટલે બેઠા હશે.” એમ માની કોઈએ વધુ પૂછપરછ ન કરી.

બધા ચાલ્યા ગયા એટલે એ મહારાજજીની પાસે આવ્યો. મહારાજજીએ કોની પાસેથી સંગીતની આવી તાલીમ મેળવી હશે, તે જાણવા તેણે પોતાની આતૂરતા બતાવી.

ખરું જોતાં, આત્મારામજી મહારાજ કોઈ દિવસ સંગીતની સા, રી, ગ, મ શીખવા કોઈ ઉસ્તાદ પાસે નહોતા ગયા. એમના સંયોગો જ એવા હતા કે સંગીતને અને એમને ઘણું અંતર પડી ગયું હતું.

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

(જીવનનું પરમ ધ્યેય.)

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૮ થી શરૂ.]:

સુખ એ આત્માનું સાહજિક સ્વરૂપ છે. દુઃખ એ વસ્તુતઃ આત્માથી પર છે. આથીજ આપણે કોઈ પણ પ્રકારનાં સુખને એક હક્ક તરીકે ગણીએ છીએ. કોઈ પણ પ્રકારનું સુખ આપણને પ્રાપ્ત થાય તો તે કેમ પ્રાપ્ત થયું એનો વિચાર પણ ભાગ્યેજ કરીએ છીએ. દુઃખના સંબંધમાં આપણી સ્થિતિ એથી ઉલટીજ હોય છે. દુઃખ આવે છે ત્યારે શું પાપ કર્યું હશે? “એવું કર્યું દુષ્કૃત્ય કર્યું” હશે કે આ દુઃખ આવ્યું”? એવા એવા વિચારો આવે છે. અને મનમાં વિવિધ પ્રશ્નોની પરંપરા ચાલે છે. તાત્પર્ય એ કે—સુખ એ આત્માનો સ્વભાવ છે, દુઃખ આત્માથી પરકીય વસ્તુ છે. આથી દુઃખથી મુક્તિ અને વાસ્તવિક સુખની સાધના એ જ જીવનનું પરમ સત્ય છે.

મહારાજજીએ કહ્યું: “સંગીત—અંગીત હું કઈ નથી શીખ્યો.”

પેલા ભાઈને બહુ આશ્ચર્ય લાગ્યું. એ બને જ કેમ? સંગીતની તાલીમ વિના આખા બ્યાખ્યાનમાં એક સૂર શી રીતે સંભળાવી શકાય?

જીજ્ઞાસુ પોતે સંગીતનો બાળકાર હતો. વાત ટાળવા માત્રથી એને સંતોષ થાય એમ ન હતું. આખરે સ્વ. આત્મારામજી મહારાજે ખુલાસો કર્યો.

“ઉપાશ્રયની આસપાસના ઘરોમાંથી, રાત્રે બ્યારે સંગીતના સૂર આવતા ત્યારે ધ્યાનપૂર્વક હું એ સાંભળતો. સંગીતની મીઠાશ અને મહત્તા કદપતો. એને અભ્યાસ કહેવો હોય તો અભ્યાસ કહો, તાલીમ કહેવાતી હોય તો તાલીમ કહો, પણ એ સિવાય વધુ સંસ્કાર કે શિક્ષણ મને નથી મળ્યાં.”

એક સમર્થ, પ્રતિભાશાળી પુરૂષ, પોતાને યોગ્ય સંસ્કારની સામગ્રી, ક્યાંથી—કેવી રીતે મેળવી લે છે અને એ રીતે પોતાને કળા સમૃદ્ધ બનાવે છે તે, એમના જીવનના આ પ્રસંગમાંથી સમજાય છે.

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

૩૫

વાસ્તવિક પરમ સુખ એ જીવનનું પરમ ધ્યેય હોવાથી એ સુખના અભિલાષીઓએ પરમ સુખનું સ્વરૂપ યથાર્થ રીતે સમજવું જોઈએ. દુન્યવી કોઈ પણ વસ્તુ વસ્તુતઃ સુખદાયી નથી-દુઃખકર છે, એવાં અચળ મંતવ્યથી પરમ સુખના વાંચકોએ પરમ સુખનાં સ્વરૂપનો સાક્ષાત્કાર કરવો જોઈએ. કીર્તિ, ધન, પુસ્તકો વિગેરે કોઈપણ વસ્તુમાં તત્ત્વતઃ વિચારતાં લેશ પણ સુખ નથી. જો આ સર્વ વસ્તુઓ ખરી રીતે સુખદાયી જ હોય તો અમુક કાળે એકનો ત્યાગ કરી બીજી વસ્તુને મનુષ્ય ગ્રહણ કરે એ શક્ય નથી. આ રીતે કોઈ પણ વસ્તુ વસ્તુતઃ સુખદાયી નથી. સુખ આપવાનો કોઈ પણ વસ્તુનો સ્વભાવ જ નથી. આસજનોનું સુખદાયિત્વ પણ મનોકલ્પિત છે અને તેથી જ આસજનોનો સંયુક્ત સંસર્ગ પણ તાત્ત્વિક દ્રષ્ટિએ વિચારતાં વસ્તુતઃ દુઃખદાયી નીવડે છે. સુખની ઇચ્છામાં એક આસજનોનો પરિત્યાગ કરી બીજા આસજન સાથે અનુરકિત રાખ્યા છતાં મનુષ્યની સુખની ઇચ્છા પરિતૃપ્ત થતી નથી, એ આસજનો પણ સુખદાયી નથી એ સત્ય મંતવ્યની સાક્ષીરૂપ છે. દુન્યવી કોઈ પણ વસ્તુ તેમજ આસજનો વસ્તુતઃ સુખદાયી ન હોવાનું મંતવ્ય આ રીતે સ્વયમેવ સ્વીકાર્ય થાય છે. કૃત્રિમ સુખની ઇચ્છાથી મનુષ્યનાં ચિત્તમાં વિવિધ પ્રકારના સંકલ્પોનો ઉદ્ભવ થાય છે. એને પરિણામે ગમે તેટલું મળ્યા છતાં મનુષ્યને સંતોષ થતો નથી, તેને કંઈ ને કંઈ ઉણપ લાગ્યા જ કરે છે. આ પ્રમાણે મનુષ્ય સુખી થવાને બદલે ઉલટો દુઃખી થાય છે. સુખની ઇચ્છાની પરિતૃપ્તિ અર્થે મનુષ્ય આમ અનેક પ્રયત્નો કરે છે છતાંયે તેને સુખ કે સંતોષ થતાં જ નથી. કલ્પિત સુખની પરિતૃપ્તિના વ્યર્થ પ્રયાસોથી મનુષ્યનું જીવન આમ દુઃખી બને છે.

આ સંસારમાં જે ઘડમથલ અને હોડાહોડી ચાલી રહેલ છે તે મનુષ્ય માત્રની સુખની ઉત્કટ ઇચ્છાનું પરિણામ છે, પણ સુખની તીવ્ર ઇચ્છા કોઈ રીતે પરિતૃપ્ત થતી ન હોવાથી ભિન્ન ભિન્ન આદર્શોનું પરિશીલન થયાં કરે છે. એક આદર્શથી સુખની પરિપ્રાપ્તિ ન થતાં બીજો આદર્શ ગ્રહણ કરાય છે. આ પ્રમાણે દુનીયાની ઘટમાળ ચાલ્યા કરે છે. આમ આદર્શોરૂપી ભૂતપિશાચને કારણે મનુષ્ય અનેક વસ્તુઓની પરીક્ષામાં પોતાનું આખું જીવન અતીત કરે છે. ઘણાયે મનુષ્યો આદર્શસિદ્ધિની કારમી કસોટીમાં અનેક રીતે નિષ્ફળ નીવડી પોતાનું સર્વસ્વ ગુમાવી બેસે છે. પરમ ધ્યેયને બદલે ગમે તેવા આદર્શોની સાદ્ધ આતર પોતાનું આખું જીવન બરબાદ કરનાર આવા મનુષ્યો મૃત્યુ સમીપ આવે એટલે છેક હતાશ થઈ જાય છે. સુખના કલ્પિત આદર્શો

૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નિરથેક નીવડે છે અને તેમાંનો એક પણ આદર્શ કસોટી માટે ખાકી રહેતો નથી ત્યારે મનુષ્ય સંપૂર્ણ નિરાશ બને છે. આવી નિરાશ સ્થિતિમાં મનુષ્યનો કોઈ પણ પ્રકારનો ઉત્કર્ષ સંભવનીય નથી. આવા મનુષ્યોનું મૃત્યુ ધ્યેય રહિત અને નિરાશાજનક સ્થિતિમાં જ થાય છે. કલ્પિત આદર્શો પાછળ ફના થનારાઓની કેવી કંટાળ સ્થિતિ?

સુખના કલ્પિત આદર્શોથી મનુષ્યની અવદશા થાય છે એ આપણે જોયું. કલ્પિત આદર્શો ઇષ્ટ ન હોવાથી કયો આદર્શ ઇષ્ટ છે તે વિચારવાની ખાસ જરૂર છે. સુયોગ્ય આદર્શ કયો અને એ આદર્શનું કેવી રીતે પાલન કરવું એ પ્રશ્ન આપણી સમીપ ખડો થાય છે દ્રવ્ય આદિ વસ્તુઓ તેમજ આત્મજનો એ કંઈ આદર્શ નથી. એ સર્વ આદર્શનાં સાધન માત્ર છે. વળી જુદી જુદી વસ્તુઓ તેમજ આત્મજનો દુઃખનાં કારણભૂત બને છે. એટલે આત્મજનો, દ્રવ્ય આદિ પરમ સુખની દ્રષ્ટિએ ઇષ્ટ નથી. સુકીર્તિ અને ઉચ્ચ સ્થિતિ (દરજો) પણ તત્ત્વતઃ સુખ અને સંતોષ જનક ન હોવાથી એ બંને પણ ઇષ્ટ નથી. કોટ્યાધીશ, કવિ, તત્ત્વજ્ઞાની, ઉપદેશક એ સર્વનું વિશુદ્ધ સુખમય જીવન હોતું જ નથી. તેમના જીવનમાં પણ દુઃખ ઓતપ્રોત થયેલું હોય છે. આ રીતે દુનીયાનો કોઈ પણ મનુષ્ય દુઃખી હોય છે એ નિર્વિવાદ છે. કોઈ પણ મનુષ્ય સંપૂર્ણ સુખી છે એમ ન જ નહીં શકાય. દુનીયાના તમામ મનુષ્યો આ પ્રમાણે દુઃખી છે. આ સંસારની એકંદર એ સ્થિતિ છે. આથી સુયોગ્ય આદર્શ મૃત્યુ-જગતની પહેલી મેર છે કે નહિ? એ પ્રશ્ન અત્યંત મહત્વનો થઈ પડે છે.

અખસરાઓ (હુરીઓ) અર્થાત્ સ્વર્ગની અત્યંત મોહક રમણીઓના સૌંદર્ય અને સંસર્ગથી કામાસક્ત મનુષ્યોને અત્યંત આનંદ થાય છે. જેમનામાં વિષયવૃત્તિનો અભાવ છે એવા વિવેકી મનુષ્યો રમણીઓની મોહકતાથી રાચતા નથી. રમણીઓના સૌંદર્ય આદિથી તેઓ સર્વથા અલિપ્ત જ રહે છે. સ્ત્રીઓનાં સૌંદર્ય, સંસર્ગ આદિમાં વસ્તુતઃ સુખ નથી એવા વિશુદ્ધ ભાવથી પ્રેરિત થઈને સંયમી મનુષ્યો મોહદશાથી પર રહે છે.

સ્વર્ગમાં પ્રભુનું ગૌરવ પ્રત્યક્ષ રીતે જોઈ શકાય છે અને એ રીતે આત્માને અપૂર્વ આનંદ અને સુખ થાય છે, એવી અનેક મનુષ્યોની માન્યતા પણ નિર્મૂળ છે, આવી માન્યતામાં પરાધીનતાનો ભાવ સાફ સાફ તરવરે છે. અને જ્યાં પરાધીનતા હોય ત્યાં સુખ સ્વદષ્ટ હોય કે લેશ પણ ન હોય એ સાહજિક છે. આપણે પરતંત્ર હોવાથી સ્વર્ગનાં સુખપ્રદ દ્રશ્યનો નાશ પણ

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

૩૭

થાય એ સંલવિત છે. આ સ્થિતિમાં સુખની ઇચ્છાથી પ્રભુનાં ગૌરવનું નિરીક્ષણ કરવું અને સુખ પ્રાપ્ત કરવું એ અશક્યવત્ છે. વળી કોઈનાં ગૌરવનાં નિરીક્ષણથી કોઈ મનુષ્યને ખરું સુખ થાય એ સંલવિત નથી. સુખ તો પોતાની મહત્તા, શક્તિ અને સત્તામાં રહેલ છે. કોઈ બીજો મનુષ્ય, રાજા કે સુખો હોય તેથી આપણને સુખ પ્રાપ્ત થતું નથી. બીજાનાં સૌંદર્ય કે વીર્યવૃત્તિ (પરાક્રમ) આપણને સુખ આપી શકતાં નથી. સૌંદર્ય, સત્તા આદિ આપણામાં જ હોય તો તે સૌંદર્ય, સત્તા આદિના વિચારો સુખપ્રદ થઈ શકે છે. જ્યાં સ્વાતંત્ર્ય છે ત્યાં જ સુખ અને આનંદ સંલવી શકે છે. સ્વાતંત્ર્ય વિના સત્ય સુખની સંલાવના કલ્પનાતીત છે. કોઈ મનુષ્ય બંધનચુકત સ્થિતિમાં હોય તો બીજાની સ્વતંત્ર દશાથી તેનું દુઃખ ઉલટું વધે છે. અન્ય મનુષ્યોની સ્વાધીન દશાથી કોઈ વાર પરાધીનતાની જાંજીરનો ભાર હળવો થાય છે. આપણું હૃદય કદાચિત્ત સ્વદેષ કાળ માટે સુખનો અનુભવ પણ કરે છે; પણ પરિણામે તેથી મનોવેદના વધે છે અને સુખને બદલે વધારે દુઃખદ દશા પ્રાપ્ત થાય છે.

સુખનો આવિર્ભાવ આત્માથી પર નથી. તેની સત્ય નિષ્પત્તિ અંતરથી થાય છે. સુખનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ અદ્ભુત છે. પ્રખ્યાત આંગલ ગ્રંથકાર લોર્ડ એવેબરીએ પોતાનાં એક પુસ્તકમાં સુખનાં સ્વરૂપનું સુંદર નિદર્શન કર્યું છે. સુખનાં સ્વરૂપનું અવલોકન કરતાં આ મહાન્ તત્ત્વચિન્તક જણાવે છે કે:—

“દ્રવ્ય, સાદૃશ્ય, મિત્રો, આરોગ્ય, બળ એ સર્વથી આપણને વાસ્તવિક સુખ પ્રાપ્ત થતું નથી. દ્રવ્ય વિગેરે માત્ર સુખનાં સાધનો જ છે. કુદરતની કૃપાથી આપણને કીર્તિ, આરોગ્ય, દ્રવ્ય, હીર્વાયુ એ બધુંયે મળે પણ તેથી આપણે સુખી થઈ જતા નથી. કુદરતની કૃપારૂપ આ સર્વ સાધનોથી આપણને સુખ મળી જતું નથી. સુખની પ્રાપ્તિ માટે દરેક મનુષ્યે જાતે જ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. ખરું સુખ મળે છે એટલે એ સુખની આપણે મુકતકંઠે પ્રશંસા કરીએ છીએ. એક દિવસ પણ ખરાં સુખમાં જાય એટલે ‘આજનો દિવસ આનંદમાં ગયો’ એમ આપણે સહર્ષ પોકારી ઉઠીએ છીએ. આપણો આ હર્ષચુકત પોકાર સુખનાં સત્ય સ્વરૂપનું સૂચક ચિન્હ છે. આપણું સુખ આપણા ઉપર જ આધાર રાખે છે.” સુખનાં સત્ય સ્વરૂપ વિષે લોર્ડ એવેબરીના ઉપરોક્ત ‘On Peace and Happiness’, Ph. 1-2. વિચારો સંપૂર્ણ સચુકિત છે. સુખ કોઈ બાહ્ય વસ્તુમાં નથી જ, તેનો આવિર્ભાવ અંતરથી થાય છે, અંતરથી પરિણત થયેલાં સુખમાં જ ખરો આનંદ રહેલો છે. આત્મા જ સુખશૂન્ય હોય તો સ્વર્ગ આદિથી પણ વસ્તુતઃ કશુંયે સુખ પ્રાપ્ત થતું નથી.

(આલુ)

શ્રવણ અને સંસ્મરણ

(સુશીલ)

(૧) મૃત્યુનો ભય : મોહ

એવું કોઈ પ્રાણી હશે કે જે મૃત્યુ જોઈને ન ગલરાયું હોય ? મૃત્યુની ભયંકરતાએ લલલલા વિલાસીઓની મોહનિદ્રા ઉડાડી દીધી છે. મૃત્યુનું વિકરાળ સ્વરૂપ જોયા પછી ચક્રવર્તી જેવા પુરૂષો પણ સેહ ખાઈ ગયા છે. સાધનામાંથી મૃત્યુને જીતવાનો, જન્મ જરા મૃત્યુની પેલી પાર પહોંચવાનો મંત્ર મુખ્ય ગણાય છે.

મૃત્યુ શા સારૂ ભયંકર લાગે છે ? સંસારની વસ્તુઓ કે સગા-સંબંધી મોહ-મમતાને એ મૃત્યુની ભયંકરતામાંથી બાદ કરીએ તો બાકી શું રહે ? મૃત્યુની ભયંકરતા નિવારવા નહીં તો ઓછી કરવા સારૂ પણ મોહનું માહાત્મ્ય સમજવું જોઈએ. એક સીંકાની બે બાજુ હોય તેમ સંસાર-સીંકાની પણ બે બાજુઓ છે: (૧) મૃત્યુની ભયંકરતા અને (૨) મોહ-મમતા.

લોગ-ઉપલોગની અનેકવિધ સામગ્રીની વચ્ચે વસનાર માણસને જ મોહ મમતા સંલગ્ન અને એથી એને મૃત્યુની ભયંકરતા વધુ પ્રમાણમાં લાસે એ કલ્પના કાઢી નાખજો. આ એકજ ચિત્ર બુઝો.

એક ડોશી રસ્તે ચાલી જાય છે. એનું એકે એક અંગ ઉપાંગ જીર્ણ બન્યું છે. જમની સાથે બુદ્ધ કરીને જ જીવતી હોય એમ લાગે છે. ઠંડીથી ગયવા જે પુરાં વસ્ત્રો જોઈએ તે પણ એની પાસે નથી. તડકાથી ગયવા જે છાપડું જોઈએ તે પણ ટુટી ગયું છે. વર્ષા ઋતુમાં તો એની મુંઝવણનો કોઈ પાર નથી રહેતો.

ટાઢથી એનું શરીર ધૂજે છે: એક જ મલીન જીર્ણ વસ્ત્ર પહેર્યું છે. સવારે ખાઈને નીકળી હશે એમ માનીએ તો પણ સાંજે એને પેટનો ખાડો પુરવા અન્ન મળશે કે કેમ એ એક સવાલ છે. એણે એક પછી એક પોતાના સગા-બહાલાઓને, પુત્ર-પુત્રીઓને, પતિ, સાસુ-સસરા વિગેરેને પરલોકને પંથે પળતાં જોયાં છે. વિસ્તારવાળા કુટુંબમાં એ જ એક ડોશી-મા રહી ગયાં છે. એમને

અવણ અને સંસ્મરણ

૩૯

હજી પણ જીવવું ગમે છે. મૃત્યુને લલે વાતવાતમાં સંભારે પણ મૃત્યુની લયંકરતા એમને ગલરાવે છે.

વૃદ્ધ ડોશીએ આજ સુધીમાં ઘણું ઘણું ગુમાવ્યું છે. એમનું યૌવન ગયું, એમની સંપત્તિ ગઈ, શરીરની શક્તિ ગઈ, સંસારના અનેક સગાઓ ગયા, સર્વસ્વ ગયું છે બાકી કંઈજ રહ્યું નથી. છતાં એમણે જે બળતાણું સંઘરી રાખ્યું છે તેમાંથી અર્ધું છાણું કે એકાદ સાંકી તો તમે લઈ જુઓ. વૃદ્ધ ડોશી તમારી સાથે લડવા ખૂબ પડશે, જીવનનું અમૂલ્ય ધન લૂંટાઈ જતું હોય એમ તપી જશે. વસ્તુ ઉપર જેમને આટલી મમતા હોય તેમને મૃત્યુ કઈ રીતે મીઠું લાગે ? મોહવાળો માનવી મૃત્યુની સામે ચાલી, શી રીતે મૃત્યુનું સ્વાગત કરે ? “આવ ! આવ ! મિત્ર મૃત્યુ ! આજ સુધી હું તારી જ રાહ જોઈ રહ્યો હતો. આખી રાત ઉબાગે કરીને તારે માટે જ આ પુલની માળા ગુંથી તૈયાર કરી છે. તારું સ્વાગત કરવા તૈયાર છું.” એમ કોઈ મોહ માયામાં ગળા સુધી ખુંતેલો માનવી થોડો જ કહી શકે ? મૃત્યુનું સ્વાગત કરનાર પાસે તો મૃત્યુ પોતે રમણીય બને છે.

માણસ કેટલીકવાર તત્ત્વજ્ઞાનીની વાણી વહે છે: “અમારે શું બાંધી જવું છે ? બધું અહીં ને અહીં જ પડી રહેવાનું છે. આ તો પાછળ પુત્રપરિવાર પડ્યો છે એમને માટે બધા ઉધામા કરીએ છીએ.”

પણ એ મહાનુભાવના પુત્ર-પુત્રી કે પત્નિ જો એક રાતો પૈસો જોઈ નાખે-વેડફી નાખે તો એ તત્ત્વજ્ઞાનીને કેટલું દુઃખ થાય ? એ વખતે એમને એમ પણ લાગે કે આવાં ઉડાઉ છોકરાં હોય એના કરતાં વાંજીયા શું જોડા ? ધનધાન્ય ઉપર આટલી મોહ-મમતા હોય એમને મૃત્યુનો સાદ કેટલો બેચેન બનાવી દે ? મમતા અને મૃત્યુની લયંકરતા એ બંને બંને કે સગી બહેનો હોય એમ નથી લાગતું ?

રમણીય મુંઝવણથી ભરેલું આ એક બીજું ચિત્ર જુઓ:--

એક અબોધ બાલિકા, માતૃપિતાના આગ્રહથી પહેલવહેલી પોતાના સાસરે જાય છે. સૌનાં મુખ ઉપર આનંદની લાલીમા દેખાય છે, માત્ર પેલી ન્હાની બાળા એ આનંદમાં કંઈ જ લાગ લઈ શકતી નથી. એનું અંતર અંદરથી વલોવાઈ રહ્યું હોય છે. એ વિચારે છે: કોણ જાણે આ લોકો “મને ક્યાં લઈ જશે ? ત્યાં મારી માતા નહીં હોય, પિતા પણ નહીં હોય” લાઈ કે બહેનનાં પણ દર્શન ત્યાં નહીં મળે ! ત્યાં સાસરામાં ગયા પછી મારું કોણ ?

૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સાસુ-સસરાની કલ્પના જ એને ત્રાસદાયક લાગે છે. દુકામાં જે કંઈ પરિચિત છે, જાણીતું છે એ બધું છોડીને છેક અપરિચિત-અજાણ્યા પ્રદેશમાં જવું એ કંઈ ઓછું લયંકર છે ?

બે-પાંચ વરસ વીત્યા પછી એ આખુંયે પ્રકરણ પલટાઈ જાય છે. માંડ માંડ માતૃપિતાથી વિખુટી પડેલી બાલિકા હવે મા-બાપ પાસે જવાનો વિચાર પણ લાગ્યે જ કરે છે. એક વખત જે અતિ લયંકર લાસતું હતું તે હવે એને સ્વાભાવિક બને છે.

એક તો જેની ઉપર મોહ-મમતા-માયા હોય એ બધું તણ દેવું પડે અને નવો માર્ગ સાવ અપરિચિત-અજાણ્યો હોય એટલે લયંકરતા બેવડાય એ સ્વાભાવિક છે. એ રીતે મૃત્યુ બેવડું લયંકર બને છે.

સંસારની અનિત્ય-ક્ષણિક સામગ્રી ઉપર મૃત્યુની લયંકરતાનો દબજ લહેરાય છે. અનિત્ય વસ્તુઓ વિષેનો મનુષ્યનો મોહ જેમ જેમ ઉડતો જાય છે તેમ તેમ મૃત્યુની લયંકરતા પણ ક્ષીણ પામતી જાય છે. એટલે જ એ લયંકરતાને જીતવા સારૂ શાસ્ત્રકારોએ કહ્યું છે કે “અનિત્યને મૂકી નિત્ય એવી આત્મવસ્તુ ચિંતવો (આત્માના આનંદ) સામર્થ્ય અને જ્ઞાનની જેમ નજીક પહોંચાય તેમ કરો. એ જ નિત્ય અને શાશ્વત છે, અનિત્ય અને ક્ષણિકમાંથી વૃત્તિ ઉઠાવી દ્યો અને આત્મહિતમાં પરોવો; પછી તો મૃત્યુ પણ પરમરમણીય રૂપ ધરી રહેશે.”

નિત્ય અને અનિત્ય એ બેમાંથી એકની પસંદગી કરી દ્યો. એક ઉત્તમ અને એક હલકી એવી બે વસ્તુઓ વચ્ચે પસંદગી કરવાની હોય તો કોણ હલકી વસ્તુ પસંદ કરે ? જેને ત્યાં રાજ સારા ગવૈયા આવીને મનોહર ગીત સંભળાવી જતા હોય તે એકાદ શીખાઉ માણસના બસુરા ગીત સાંભળવાનું શું પસંદ કરે ?

પણ નિત્ય અને અનિત્યનો ભેદ ઓળખવો એ સામાન્ય વાત નથી. બન્ને વચ્ચેનો ભેદ જાણ્યા પછી અનિત્ય વિષેની મમતા ઉતારી, નિત્યને વિષે સ્થાપવી એ બહુ કઠિન છે, એ કાઠન માર્ગને સહજ બનાવવાનો એક રાજ-માર્ગ પૂર્વાચાર્યોએ પ્રબોધ્યો છે. એ સંબંધે વિશેષ વિચાર આપણે હવે પછી કરીશું.

(આલુ)

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

(ઐતિહાસિક દષ્ટિએ.)
(ગતાંક પૃષ્ઠ ૩૧૭ થી ૩૩૨.)

આગ્રા મોગલાઈ જમાનામાં વસ્યું અને મોગલાઈ જમાનામાં જ આબાદ સમૃદ્ધિશાલી ગણાયું. ભારતના પાટનગરનું ગૌરવનું માન આ નગરે મેળવ્યું છે. મોગલાઈનો તાજ પણ અહીં જ શોભ્યો. દિલ્હી સિવાય બીજા કોઈ પણ શહેરને આવું માન નથી મળ્યું. મહાન મોગલસમ્રાટ અકબરને પ્રતિબોધ આપી આચાર્ય શ્રી હીરસૂરીશ્વરજી પ્રથમ ચાતુર્માસ માટે આગ્રાજ પધાર્યા હતા તેઓશ્રીના ઉપદેશથી આગ્રાના શ્રી સંઘે અનેક શુભ કાર્યો કર્યા હતાં. પ્રસિદ્ધ શ્રી ચિન્તામણી પાર્શ્વનાથનું મંદિર બંધાયું અને ચોમાસા પછી પ્રતિષ્ઠા થઈ. મોગલસમ્રાટ અકબર પાસે પર્યુષણમાં અમારી પળાવવા પ્રથમ અહીંના અગ્રેસરો સૂરિજનો પત્ર લઈને ગયા હતા અને બાદશાહે બાર દિવસ (એક મહીનાનો પણ ઉદ્દેશ મળે છે) અમારી પળાવી હતી. શૌરીપુર-મથુરાના સંઘો નીકળ્યા હતા. શૌરીપુરમાં તે પ્રતિષ્ઠા પણ કરાવી હતી. આ બધું ૧૬૩૬-૪૦ માંજ બન્યું હતું. આ વખતે જૈનોની ઘણી વસ્તી હશે, આબાદી પણ સારી હશે.

અહીં અત્યારે ૧૧ જિનમંદિરો છે તેમાં શ્રી ચિન્તામણિ પાર્શ્વનાથનું મંદિર મુખ્ય છે અને સૌથી પ્રાચીન મંદિર પણ આજ છે. આ સિવાય શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુનું મંદિર પણ પ્રાચીન કહેવાય છે, તેમજ શ્રી સોમંદરસ્વામિનું પણ પ્રાચીન કહેવાય છે આ સિવાય બાકીના

૧ આગ્રામાં શ્રી ચિન્તામણી પાર્શ્વનાથનું મનોહર વર્ણન હીરસૌભાગ્યકાર આ પ્રમાણે આપે છે “ મણિસુરાણાં તતુમત્સમીહિતં પ્રદિત્સયેવ ત્રિદિવાદુપાગતમ્

સતત્ર ચિન્તામણિપાર્શ્વતીર્થપં. મહામહેન પ્રતિતસ્થિવાન્પ્રભુઃ ૧૫૨” જગત્તનુભવોની ઇચ્છિત પૂર્તિ માટે દેવલોકમાંથી આવેલ ચિન્તામણીરત્નસમાન શ્રી ચિન્તામણી પાર્શ્વનાથ તીર્થનાથની મોટા મહોત્સવપૂર્વક આગ્રામાં પ્રતિષ્ઠા કરી.

૨ શૌરીપુરની પ્રતિષ્ઠા અને યાત્રા આદિ માટે જુઓ હીરસૌભાગ્ય કાવ્ય શ્લોક ૧૩૩ થી ૧૫૦ સુધી. શ્રી હીરવિજયસુરિજના સમયનો જુનો ઉપાશ્રય પણ રોશન મહોલામાં છે. ત્યાં નીચેના ભાગમાં વ્યાખ્યાન હોલમાં મણિભદ્રજી બહુજ ચમત્કારી છે. નીચે સુંદર ભોંયફં છે. ૩૫

બધા ૧૮-૧૯ મી સદીનાં છે. શ્રી વીરવિજયજી જૈન પાઠશાળા છે. જે શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીના શિષ્યરત્ન સુપ્રસિદ્ધ ઉપાધ્યાયજી શ્રી વીરવિજયજી મહારાજના ઉપદેશથી શરૂ થયેલ છે જે અત્યારે સારી સ્થિતિમાં ચાલે છે. તેની વ્યવસ્થા સારી છે. તેની સાથે સ્કુલ પણ ચાલે છે જેમાં જૈનેતર બધાય લાભે છે. બાલક-બાલિકાઓ સાથે જ લાભે છે. શ્રી આત્માનંદ પુસ્તક પ્રચાર મંડળ ચાલે છે. આ મંડળે હિન્દીમાં ઘણા ઉત્તમોત્તમ પુસ્તકો પ્રકાશિત કરી હિન્દી જૈન સાહિત્યમાં અપૂર્વ વધારો કર્યો છે. આ બંને સંસ્થાના આત્મારૂપ બાળુજી શ્રીયુત્ દયાલચંદજી જોડરી છે. મદદ સારી મળે તો આથી પણ વધારે કામ થાય તેમ છે. આ સિવાય શ્રેતાંબરજૈન હિન્દીસાપ્તાહિક પણ અહીંથી-મોતિકટરામાંથી જ પ્રગટ થાય છે.

આગામાં શ્રેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈનોનાં ઘર થોડા છે, પરંતુ અન્ય કિરકા સાથે મૈત્રી લાવના સારી છે. યદ્યપિ આપસમાં અનેક મતભેદો છે પરંતુ તે ઉચ્ચ સ્વરૂપમાં પ્રત્યક્ષ્ય નથી એ સાફ છે. આ ઐક્યતાના જમાનામાં બ્રાતૃ લાવ અને પ્રેમસૂત્રથી ગુંથાઈ રહેવામાંજ લાભ છે. જે સમાજ ઐક્યતાથી રહેશે તેજ બળપ્રદ અને ગૌરવશીલ રહેશે.

ખેલનગંજ આગ્રાનું એક પડે છે. બા માઈલ દૂર છે. અહીં એક વિશાલ જિનમંદિર છે. જો કે ૧૧ માં આની ગણતરી આવી જાય છે. અહીં આગાયં શ્રી વિજય ધર્મસૂરિજીના ઉપદેશથી તેઓશ્રીના અનન્ય લક્ષ્મી-ચંદજી ખેદે એક ધર્મશાળા અને વિજયધર્મલક્ષ્મી જ્ઞાનમંદિર બનાવ્યું છે. વિજયધર્મસૂરિનાં ઘણાંબરાં પુસ્તકો અહીં છે. કલકત્તા છોડી ઠેઠ આગ્રા સુધીમાં જૈનો માટે તેમાં ય શ્રવે. જૈનોની આજ મોટી લાયખેરી છે. તેના ક્યુરેટર પંડિત તર્કભૂષણ ન્યાયતીર્થ લાઈ રતીલાલ બહુ જસારાવ્યવસ્થાપક અને સજ્જન છે (ખેદ છે કે આ વર્ષે આ લાયખેરી બંધ પડી છે.

ગામ બહાર દાદાવાડીમાં પણ સુંદર મંદિર છે. તેમાંય ભોંયરામાં શ્રી મહાવીર ભગવાનની સુંદર અને ચમત્કારી મૂર્તિ છે. ત્યાં મણિલદ્રજી પણ ચમત્કારી છે. મંદિરની સામે શ્રી હીરવિજયસૂરીની પાદુકાની દેરી છે. કમ્પાઉન્ડ બહાર દાદાજીના પગલાંની દેરી છે. આપણી બેઠરકારીથી ઘણી જમીન આપણે ગુમાવી છે. આ બાગ હીરાનંદ નીહાલચંદે બંધાવ્યો હતો.

શ્રાવકોએ આગ્રા ફોર્ટ ઉતરવું અને ત્યાંથી પાંચ મીનીટના રસ્તેજ રેશન મહોદ્વામાં જૈન શ્રવેતાંબર ધર્મશાળા છે ત્યાંજ મંદિર આદિ છે.

હવે એક મહત્વની વીગત આપી આગ્રાનું વર્ણન સમાપ્ત કરીશ.

અમારી પૂર્વ દશની તીર્થયાત્રા.

૪૩

આશ્રામાં રોશન મહોદ્દામાં શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથજીના મંદિરમાં એક શીતલનાથ લગવાનની વિશાલ અને ચમત્કારી મૂર્તિ છે.

આ મૂર્તિ રોશન મહોદ્દા સામેની મોટી મસ્જીદનો પાચો ખોદતા નીકળેલી છે. નીકળી ત્યારે ત્યાંના સુખાએ પ્રથમ દિ. જૈનોને બોલાવ્યા. તેમણે મૂર્તિને ઉઠાવવા ઘણો પ્રયત્ન કર્યો પરંતુ મૂર્તિ ઉઠી નહિ. પછી શ્વેતાંબર જૈનોને બોલાવ્યા. તેમણે આવી ઉઠાવવા માંડી તો વિના પ્રયત્ને મૂર્તિ ઉઠી. પછી શ્વેતાંબર જૈનોએ શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથના મંદિરની બાજુમાં જ વેદી બનાવી ત્યાં પધરાવ્યા. આની પ્રતિષ્ઠા પં. કુશલવિજયજી ગણીએ ૧૮૧૦ માં કરેલી છે. વળી આજ સમયે ઉ. શ્રી વિવેકહર્ષગણિની ભરાવેલ શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી વગેરે ચોમુખજીની પણ પ્રતિષ્ઠા કરેલી છે. આ ચોમુખજી ખત્યારે પણ ચોમુખજી તરીકે જ છે, શીતલનાથની પ્રતિષ્ઠાનો શિલાલેખ પણ વેધમાન છે.

આ મૂર્તિની રચના જે વખતે શ્વે. દિ. ઝઘડા ન હતા તે વખતની છે. શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિએ પ્રતિષ્ઠિત છે. જેઓ વિ. સં. ૯૯૧ માં સ્વર્ગે ગયા છે આ શ્રી શીતલનાથજીની શ્વે. દિ. અને સ્થાનકમાર્ગી અલેદલાવે માને છે. અજૈનો પણ પ્રેમલક્ષિતથી માને છે, પરંતુ પૂજન વિધિ શ્વેતાંબર આમ્નાય મુજબ જ થાય છે, સત્તા અને વ્યવસ્થા શ્વેતાંબર સંઘની છે. પર્વના દિવસોમાં તો મુશુટ, કુંડલ, આંગી આદિ ચઢે છે. હાલમાં આની દેરીનું પચ્ચેકારી કામ શ્વેતાંબર શ્રીસંઘ તરફથી કરાવવામાં આવેલ છે, જેમાં હજારો રૂપિયા વપરાયા છે. કામ એવું ઝીણું અને સુંદર છે કે બારીકીથી જોનારને જ તેમાંની ખુબી સમજાય. તાજમહેલમાં પણ આવું સુક્ષ્મીકરણ નથી. પુષ્પની પત્તી પત્તી રેખા રેખા સ્પષ્ટ જણાય છે. ખાસ દર્શનીય સ્થાન છે. દિ. જૈનોએ આ મૂર્તિના જેવી જ મૂર્તિ પોતાના સમ્રાટમાં હોવી જોઈએ તે ધારણાથી ગામ બહાર નવું મંદિર બનાવી આજ નમુનાની ખીજી મૂર્તિ પધરાવી છે; પણ જે ચમત્કાર, લબ્યતા અને ઓજસ શ્વે. મંદિરમાં શ્વે. મૂર્તિ શ્રી શીતલનાથજીને છે તેનો અંશ પણ ત્યાં નથી. અને રોશન મહોદ્દો કે જેમાં અત્યારે શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથજીનું મંદિર છે, તે રોશન મહોદ્દો શ્વે. જૈનોને ત્યાંના સુખા તરફથી મંદિરની રક્ષા અને આવક માટે ભેટ કરેલ હતો. પરંતુ શ્વે. જૈનોની કમજોરી, બેદરકારીએ ઘણું ગુમાવ્યું છે. અત્યારે એક મકાન મંદિરજી ખાતે છે.

અદ્ભુત ભાવના.

સંપાદક—રા. મોહનલાલ દલીયંદ દેસાઈ એડવોકેટ.

(ગત વર્ષ ૩૧ ના અંક ૧૨ ના પૃષ્ઠ ૩૨૧ થી ૩૨૩.)

હુહા—‘પયોગી’ કહેતાં આત્મા, જે આપણા ઉપયોગથી ન્યારા જાણે છે—મન, વચન, કાયાના યોગ પ્રતે, એ આત્મા કન્હે દેખવા જાણવાની શક્તિબદ્ધ તેજ પ્રતિ અને યોગવિષયે તે આત્મશક્તિ ધરવાપણાની શક્તિ છે. જેમ સૂર્યકિરણ પૃથ્વીને વિષે, તેમ જ્ઞાન જ્ઞેય વિષે યોગ સહિત જે આત્મા તે યોગી કહીએ. તેહની એ રીતિ છે. જે સર્વે સંવર ભાવના કહી તે જ્ઞાન-સૂર્યોદય વેળા પ્રભાત સમાન છે, અને વલતુ જેમ જેમ જ્ઞાનસૂર્યનાં કિરણ વિસ્તાર પામે, તેમ તેમ મોહાંધકાર નાસે, કર્મકર્દમ સૂકાય. જેમ જેમ જે પુદ્ગલ પાણી સૂકાય, વિખરી જાય તેમ તેમ વિલાવપરિણુતિરૂપ પાણી સૂકાતાં કર્મ પુદ્ગલ દ્રવ્યસ્થુ મળી મળી સંયોગ કરે છે તેહને નિર્જરા કહે છે. તીર્થંકરાદિ તત્ત્વના જાણુ તેહને એટલે કેને નિર્જરા કહે છે? જ્યાં પુદ્ગલ દ્રવ્ય સ્કંધ પર્યાયરૂપ વિલાવ પરિણુતિ પરિણુમ્યો અને જીવ દ્રવ્યપણે વિભ્રમ, વિમોહ આદિ વિલાવ પર્યાય પરિણુતિ પરિણુમ્યો—એમ જોડને દ્રવ્યની વિલાવ પરિણુતિ એક ક્ષેત્રે એક સમયે પરસ્પરેં કાર્ય કારણરૂપ થઈ પ્રકૃતિ, સ્થિતિ,

જૈન જોડિંગ આદિ, જૈનોની અને સ્થા. જૈનોની પણ સંસ્થાઓ છે. આ સિવાય સુપ્રસિદ્ધ તાજમહેલ, દયાલબાગ, અકબરનો કિલ્લો, સિકંદરા, અકબરની કબર આદિ મોગલાઈ સમયની જાહોજલાલીના નમુના સમય હોય તેમણે જોવા જેવા છે.

આગ્રાથી વિહાર કરી મથુા ગયરા. આગ્રાથી ૩૨ માઈલ દૂર મથુરા છે. સીંદ્રી સડક છે. મોટરો દોડાદોડ કરે છે. રસ્તામાં આવતા ઘણા ગામોમાં પહ્લીવાલ જૈનોની વસ્તી આવે છે. બધાય શ્રવે. જૈન છે પરંતુ આપણા સાધુઓના વિહારના અલાવે કેટલાક સ્થાનકવાસી અને કેટલાક દિગંબર બન્યા છે. આપણા સાધુઓના વિહારના અલાવે આપણે ઘણું ઘણું શુભાવતા જઈએ છીએ. હજીપણ મંદિરોમાં શ્રવે. મૂર્તિઓ છે પરંતુ વિધિ અર્ધી શ્રવેતાંબરી અને અર્ધી દિગંબરી એમ મિશ્રણ ચાલે છે.

[ચાલુ]

અહલુકૃત ભાવના.

૪૫

રસ, પ્રદેશ, બંધરૂપ સંબંધે મળી તે જીવ પુદ્ગલ સંબંધનું વિછડવું—ઝેડની વિભાગ સત્તાનો અનાદિ સંયોગ તેહનો જે વિયોગ તેને તીર્થંકર ગણુધરાદિક તત્ત્વવેદી નિર્જરા કહે છે. ૯.

છંદ—અહો ચેતન! નિર્જરા તે તેને કહીએ—તેને એટલે કેને?—જે કર્મ પુદ્ગલાત્મક સંયોગ આત્મપ્રદેશ સાથેનો, તેની સંબંધ સ્થિતિ પૂરી થઈ જ્યાં બંધ ત્યાં પૂરણરૂપ પુદ્ગલ વિભાવપરિણતિ અને જ્યાં નિર્જરા ત્યાં ગલણરૂપ વિભાવપરિણતિ—એમ એક કામે પૂરણ ગલણરૂપ પુદ્ગલ વિભાવ ધર્મ થયો. અત્ર વીતર્ક: “સ્વામી! પૂરણ ગલણ સહાવો” એ શબ્દાર્થથી પૂરણ ગલણ સ્વભાવે છે, એમ બોલતાં તો તેમાં વિભાવ કેમ કહ્યો? ” ગુરુ કહે છે—‘અહો શિષ્ય! અત્ર સ્વભાવથી બોલાયું તે સામાન્યપણે પરિણમન શક્તિની અપેક્ષાએ કહ્યું. પુદ્ગલ પરમાણુ વિષે સ્કંધરૂપ પરિણમન શક્તિ સ્વભાવે છે તો પરિણમે છે, નહિ તો એમ અન્યદ્રવ્ય કાં નથી પરિણમતી? એ એની જ શક્તિ છે, માટે સ્વભાવ કહ્યો; તથા પુદ્ગલની પૂરણ ગલણરૂપ અશુદ્ધ સત્તા વિભાવ પરિણતિ, તેમ ચેતનની અશુદ્ધ સત્તા વિભાવ ચેતના જ્ઞાનાત્મક પરિણમી તે સંયોગ—સ્થિતિ પૂર્ણ થતાં તે વિભાવોત્પન્ન જે અનાદિ કાલીન સંબંધ પુદ્ગલ જીવ દ્રવ્યે દેશતઃ તેનો થાય છે વિયોગ, દ્રવ્ય ભાવ ભેદે જ્યાં, તે નિર્જરા કહીએ.

થઈ છે પુદ્ગલ અને જીવને અશુદ્ધ પરિણતિ—તેનો વિયોગ તેમને આપ આપણી શુદ્ધ પરિણતિ પરિણમતાં સંયોગ પરવિયોગ રૂપ સ્વભાવ કાર્ય કરતાં કોણ રાખે, કોણ રોકે? જેમ વિભાવ પરિણતિ કારણ પામી વિભાવરૂપે નિજ શક્તિ પરિણમેલી હતી તેમ સ્વભાવ પરિણતિ કારણોપહાન યોગ પામી સ્વભાવ શક્તિ પરિણમે, ત્યાં અન્ય દ્રવ્યનો સારો (આધાર?) નહી, ત્યારે તે પરમાણુ તથા જીવપ્રદેશ સ્કંધ બંધ છૂટે. તે પુદ્ગલ પરમાણુ દશે દિશાએ વિખરતા જાય અને ચૈતન્ય પ્રદેશપણે નિરાવરણપણે પોતાની શુદ્ધ સત્તા દર્શન જ્ઞાન ચેતનારૂપ તે સર્વત્ર વિસ્તારે. હવે જે જ્ઞાનચેતનાએ શુદ્ધપણું પોતાનું બળયું, બળીને તે શુદ્ધોપયોગ ચેતના શુદ્ધરૂપે પરિણમી, ત્યારે પરપરિણતિને કોણ સંગ્રહે? એટલા કાલ લગી પુદ્ગલ દ્રવ્ય સંબંધી જે પરપર્યાય તેને ચેતન વિભાવ પરપરિણતિ તે સંગ્રહતી હતી. વિભાવ પરિણતિ જાતાં થકાં ‘પિછલો નિવારો’ કહેતાં છેલ્લો વિયોગ ચૈતન્ય પુદ્ગલને થયો, પણ એ ચૈતન્ય પુદ્ગલાપેક્ષાએ પર—પુદ્ગલને નહી, જે માટે પુદ્ગલનો વિભાવ તે પુદ્ગલ વિભાવે અનાદિઅનંતરૂપ છે, અને જીવ વિષે પણ જે અલબ્ધ

દુર્લભ્ય તેને પણ અનાદિઅનંત સ્થિતિ વિલાવ છે, તે માટે છેલ્લી સકામ-નિર્જરા તે લબ્યાપેક્ષાએ જે માટે લબ્યનો વિલાવ તે તિરોલાવે છે તે આવી-લાવાપેક્ષાએ સાદિ અનંત, સત્તાપેક્ષાએ અનાદિઅનંત-એમ અનેક લાંગા જાણવા.

હવે છેલ્લી નિર્જરા કેવી છે ? તે કહે છે. ‘આગે’ કાંઈ કાલ વિષે તે પરપરિણતિ આત્મપ્રદેશ સંધાતે સંબંધ સંબંધે એકત્વપણે નહિ પરિણમે. યદ્યપિ જીવ લોકાગ્રક્ષેત્રે રહે છે ત્યાં સિદ્ધપણે પુદ્ગલદ્રવ્યના સ્કંધ, દેશપ્રદેશ, પરમાણુ સર્વ ભેદ છે, તથા પૂર્વે સંસારાવસ્થાએ જેમ ચેતનપ્રદેશ તે રૂપે પરિણમતાં તે પરિણમનસત્તા ગઈ તે માટે પુનર્બંધ ન થાય, અને ‘યહ’ કહેતાં એ શક્તિ પુદ્ગલદ્રવ્યની છે એટલે શું ? તે કહે છે:—‘મિલન’ મિલવારૂપ ‘વિધુરન’ કહેતાં વીછડવારૂપ-એટલે પરમાણુ મળીને સ્કંધ થાય, વળી તેજ પરમાણુ સ્કંધપણું છાંડી પરમાણુ થાય-અને પુદ્ગલ દ્રવ્યને ‘આસકી’-લગ્નપ્રીતિ સ્વલાવ અનાદિઅનંતરૂપ પરિણતિ છે. અહો ચેતન ! તું જ્ઞાનદ્રષ્ટિ ધરીને દેખી જો. એવી રીતે જે પૂર્વે બંધ પ્રબંધ રચના કહેશે. થઈ છે નિર્જરા તેની. કોણુ તે, જે એ ભેદ સ્વપરિણિતના જાણુ, તે જાણીને સ્વલાવાભ્યાસાર્થે પરલાવત્યાગોદ્યમી થાય તે. ૯

હોહા:—નવમી નિર્જરા લાવના લાવતાં આવરણને ઝુડીને ત્રાડીને વેગલું કરીને અનંત જ્ઞાનશક્તિ નિરાવરણપણું જેમ જેમ પામ્યું તેમ તેમ લોકમાંહિ દ્રષ્ટિ કે લીંપણુ જે પરોક્ષ લોકલાવ રહ્યા તે જાણવાની ઇચ્છા-વિચારણા-ચિંતવન તે લોકલાવના દશમી કહીએ છીએ:—‘સકલદ્રવ્ય’—સમસ્ત ષટ-દ્રવ્ય તે ત્રણે લોક મધ્યે છે, પણ તે ષટદ્રવ્ય મુની કમુની કહીએ. મુનીશ્વર તેને ધ્યાનને પદ્ધતરિ દ્વીધા છે-એટલે મુનિઓને ધ્યાન પરિણામસ્થાન પન ગેય છે, અથવા મુનિ કહીએ જ્ઞાન, તેને જાણવા હેતે ‘દ્વીનિ’ કહેતાં દ્વીધા છે એટલે સ્થાપ્યા છે. જ્ઞાન ગુણચેતનાને જાણવાને જ્ઞેયક્ષેત્ર કરી અને જે એ આત્માને સંસારપણું થાપ્યું તે સર્વ દ્રવ્યના સંયોગપણાની યુક્તિ કરી. શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્ર મોક્ષમાર્ગાધ્યયનમાં એમ કહ્યું છે કે:— ધમ્મો અહમ્મે એમ વ્યવહારનયે સર્વ દ્રવ્ય સંયોગે સંસારલોક એમ નામ સ્થાપના, અને નિશ્ચયનયે શુદ્ધ દ્રવ્યાર્થિક વિચારે; ન સંયોગ, ન સંસાર, ન લોક-આપ-આપણું રૂપે સર્વ પૃથક્ પૃથક્ છે. ૧૦

છંદ. અહો આત્મા ! એ ત્રણ લોક ષટ્દ્રવ્ય રહેવાને પરમ-મોટી કુટી છે, અથવા ત્રણ લોક-અધ, ઉપર, તિરછારૂપે-એહને વિષે પરમ કુટી જે મોક્ષ તે

અદ્ભુત ભાવના

૪૭

સુખનો વાસ છે, અથવા ત્રણે લોક જે બાહ્ય અભ્યંતર પરમાત્મારૂપ તે મધ્યે પરમાત્મારૂપ જીવલેહ તેને વિષે સુખ છે, અથવા ત્રણે લોક ‘અહો’ કહેતાં જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર ધામપણું-સકલાત્મક ભાવ તે ત્રિલોકીપણું-તે મધ્યે સુખવાસ તે એકત્વપણું. ત્રિધાપણું એકત્રરૂપે પરિણમે તેજ સુખવાસ. તે જ્ઞાનક્રિયારૂપ જે ‘મુનિયોગ’ તે સુખવાસ પ્રત્યે દે છે. અથવા તો મુનિ જ્ઞાનો-પયોગ દેતા હોવાથી તે સુખવાસ સ્થાનવતીં ચેતનદ્રવ્ય કેવા છે?—‘શુદ્ધ નિરંજનરૂપ ભાસ છે-દેખવું જેનું એવા સિદ્ધ લગવાન શુદ્ધ નિરંજન ભાસ-વિલોકન શક્તિ છે જેની સ્વપર ગેય વસ્તુ વિષે, સહજ-આત્મસુખની લીલા કરે છે. જ્યાં અનંત જ્ઞાન અનંત દર્શન, અનંત સુખ, અને અનંત વીર્ય એ અનંત ચતુષ્ટયરૂપ સ્વભાવ લહરી લીલા કરે છે. સદા ત્રિકાળ વિષે નિરંતર-પણે જ્યાં મુક્તિસત્તા કુટીમાં શુદ્ધ સત્તા પરિણામીક પણરૂપ જે પારિણામિક ભાવધારા, તે ‘બાહિર’ કહેતાં પરદ્રવ્ય વિષે ખંડતા નથી, પરદ્રવ્ય તે ધારાને વિષે પ્રતિબિંબ રહ્યા છે. જેમ જલની સ્વચ્છતા વિષે સમીપવર્તીં ચૈત્ય સ્થુલંવાલિ પગથીઆં વૃક્ષની શાખા, પ્રશાખા, પત્ર, પુષ્પ, ફલાદિ સર્વતઃ સમીપવર્તીં નરનારી પશુ પક્ષી જેતીબ્ધ-કાકાશાદિ અનેક વસ્તુ પ્રતિબિંબિત થાય છે, જલ જલની સત્તા છે; જેમ મુકતાફલ મણિ કાંતિ પ્રભાદિ જ્યોતિવંત પદાર્થ વિષે આપ આપણે દ્રવ્ય પ્રમાણે સર્વની સર્વ વેષે જેમ રહે તેમ જીવ વિષે, અને તે પરમકુટી-મુક્તિ વિષે ગુરૂશિષ્યાદિ વ્યવહાર નથી. વલી બીજો અર્થ જે:-સંસારાવસ્થા છતાં લોક કુટીમાં રહેતાં સમ્યકત્વોત્પતિ સમયે ઉત્પન્ન થયેલી ભાવધારાની લહરી પર્યાય તે ધારા પર્યાય યાવત્ વર્તે તાવત્ તે ધારાનો સ્વામી એમ વિચારે છે:-કોઈ કોઈના ગુરૂ શિષ્ય નથી. એ વ્યવહારનયકથનનો શુદ્ધ નિશ્ચયે અને વલી તે પરમકુટી-મુક્તિ તેહના વાસી જે સિદ્ધ તે રહે છે ‘સદા ઉદાસી’ કહેતાં ન્યારા-સર્વ સર્વથી સર્વપણું અને અંતરાત્માપણે એકદેશી શ્રદ્ધા દૃષ્ટિ ઉદાસી રહે છે. પરસંયોગ બાટક થકી ત્રણે લોકકુટી રચનાથી રહે છે ઉદાસ સદા.

અને તે મુક્તિ જીવનો આ લોક દેખવો તે મધ્યે ત્રણ લોક કુટની રચના પ્રતિભાસે છે, અને તે સમકિતીનો આ લોક દેખવો સમ્યજ્ઞ જ્ઞાનદર્શને કરી કુટી લોકરૂપી તેહની રચના ન્યારો થઈ નિરખે ને તેથી સુખરૂપ પરિણમે છે, અથવા આ લોક દેખવામાં કુટી કહેતાં કુટી ભાસ છે. લોક પદદ્રવ્ય તેની પર્યાય રચના સિદ્ધને સર્વથી અંતરાત્મને દેશ, દેશીક, દેશ, અનેકવિધિ.

૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેથી ત્રણ લોકનો આ લોક-દેખવો તેમાં ષટ્દ્રવ્ય નાટકને દેખવે-ત્રણ કાલ વિષે સુખી છે તે પરમ કુટીર-સુકિતવાસી જીવ અને જે અંતરાત્મા-પણે વર્તે છે. સમકિતી જીવ તે ત્રણ લોક મધ્યે રહેતાં થકાજ અંતરદષ્ટિ સર્વ પર ઝેણથી ભિન્ન ભાવે નિજાત્મા પ્રતિ, તેથી સંસારદુઃખ વ્યાપતો નથી તે માટે અંતરાત્માપણે ત્રણ કાલ વિષે ત્રણે લોક વાસ સુખરૂપ છે.

(૧૧ ધર્મ ભાવના)

હુંહા

ધર્મ કરાવેં ધર્મ કરઈ કરિયા ધર્મ ન હોઈ,
ધર્મ જી જાણજી વસ્તુ વહેં, ગ્યાન દષ્ટિ ધરિ જોઈ. (૧૧) ૨૫
કરન કરાવન ગ્યાન નહીં, પઠન અથં નહીં ચોર,
ગ્યાનદિષ્ટિ નહીં ઉપજેં, મોહાં તણઈં ઝકોર. (૧૧) ૨૬

સોરઠી.

ધર્મ ન પઢીયા હોઈ, ધરમ ન કાય તપ તપેં
ધરમ ન દીઈં દાન, ધરમ ન પૂજા જપ જપેં. (૧૧) ૨૭

હુંહા

દાન કરો પૂજા કરો, જપ તપ કરો દિન રાતિ
ઇક જાણજી વસ્તુ જી વીસરી, ઇણી કરણી મદમાતી. (૧૧) ૨૮
ધર્મ જી વસ્તુ સુહાવ હાવ હૈ, જો પહિચાનેં કોઈ
તાહિ અવર કયો પૂછીએ, સહજેં ઉપજેં સોઈ (૧૧) ૨૯

છંદ

ધર્મ જી નિર્મલા હો જાણ હુ વસ્તુ સુહાવ
અપઈ ધર્મિયા હો ધર્મ હી અપ સલાવ
અપણે સલાવેંધ જાણો, જાણિ ધર્મી અપ હુ
સંકલ્પ વિકલ્પ દૂરિ કરિ કેં, ચહઈં નિજ કરિ થપહું
વિવેક વ્રત નિત હિત ધરિ, કંતિ હ સહિત સોલિત સખ કલા
અનાદિ વસ્તુ સુહાર્યે સો, જાનિ ધર્મ જી નિર્મલા (૧૧) ૩૦

અદ્વૈત ભાવના

૪૯

(૧૨ દુર્લભત્વ ભાવના)

સોરઠી

દુર્લભ પરકો ભાવ, તાકી પ્રાપ્તિ દુર્લભી
જો અપ્પ સુભાવ, સો કયું દુર્લભ જાનિયેં (૧૨) ૩૧

છંદ

દંશન દુર્લભા હો મુકિત સરોવર નીર
ધંદ્રી રહિત જીયા હો પીવહું નિર્મલ નીર
નિર્મલ નીર પીવઈ તિરસ ભાજઈ વિરહ વ્યાકુલ સો નહીં
સુગમ પંથહિ પથિક આલેં સખત લયમેં કો નહિં
આત્મ સરોવર જ્ઞાન સુખ જલ મુગતિ પહવી સુદલભો
સુખેત સુકાલ સુસમય ગંભનો નહીં જોનિ દુર્લભો (૧૨) ૩૨

હંડા

સો સુખ આરહ ભાવના, અંતરંગતિ ઉદ્ધાસ રમત્ય
સોતિ સપંડિત જાણિ તું, ઓર સખેં અકયત્ય (૨) ૩૩

સુદ્રવ્ય સુક્ષેત્ર સુકાલ સુસુભાવ સમલીણ
સહજ શક્તિ પરગટ લઈ, આનન ભાસઈ દીન (૩) ૩૪

શુભ સત્તાકે જાનતેં, સાંત લઈ ચિહું ઓર
વિન જાનેં ઐસી હુંતી, જિતિ તિતિ લાગત સોર (૪) ૩૫

સોર ગયો ચિહું ઓરકોં, વીતી તિસા અયાણ
નિજ સત્તાકે જાણિવેં, નિર્મલ દષ્ટિ વિહાંન (૫) ૩૬

કરમ સુભાસુલ ઉદય ગતિ, સમેં સમેં રસલીણ
સાખી ભૂત થિત્યા થકાં, દેખઈ જ્યાન પ્રવીન (૬) ૩૭

અકથ કહાની જ્યાનકી, કહન સુનન કી નાંહિં
આપહિ આપેં પાછએ, જખ દેઈ ઘટમાંહિં [આહુ]

સ્વીકાર—સમાલોચના.

૧ શ્રી ગાધારી વીશાશ્રીમાળી જૈન દવાખાનું—મુંબઈ સં. ૧૯૮૮ સં. ૧૯૮૯ સુધી બે વર્ષના રીપોર્ટ. કાર્યવાહી યોગ્ય રીતે ચાલે છે. તેનો લાભ સારી રીતે આપવામાં આવે છે.

૨ દ્રવ્યપ્રદીપ—કર્તા ન્યાયતીર્થ ઉપાધ્યાયજી મહારાજ શ્રી મંગળવિજયજી મહારાજ પ્રકાશક શ્રી ગુલાબકુમારી લાયબ્રેરી ૪૬ ઈંડિયન મિરર સ્ટ્રીટ કલકત્તા.

આગમ, ન્યાય, તર્ક, અને સાહિત્ય વિગેરેના પૂર્ણ અભ્યાસી અને અનેક ગ્રંથો જેઓશ્રીના હાથે લખાયેલા છે તેવા એક વિદ્વાન મુનિમહારાજની કૃતિ ગુજરાતીમાં થઈ તેનો આ હિંદી અનુવાદ છે. લઘુ ગ્રંથ છતાં તેમાં પદાર્થો સામાન્ય લક્ષણ, ચૈતન્ય સ્વરૂપ, આત્માનું લક્ષણ, કર્મનો જીવ સાથે સંબંધ, નિત્યાનિત્યનો વિચાર વિગેરે વિષયો સુંદર અને સરલ રીતે જણાવ્યા છે. બેંગાલ, માનવાડ, પંજાબ દેશ કે જ્યાં હિંદી ભાષા ચાલી શકે છે ત્યાં એક વિદ્વાતા પૂર્ણ આવા લેખ તેજ ભાષામાં પ્રગટ થાય તે આવશ્યકીય અને યોગ્ય હતું. પ્રકાશક સંસ્થાએ જ્ઞાન આરાધનના ઉદ્દાપનના ઉત્તમ કાર્ય પ્રસંગે પ્રગટ કરી જ્ઞાન ભક્તિ કરી કહેવાય. દોઢ આનાની ટીકીટ મોકલવાથી ભેટ મળી શકે છે.

૩ આયુ—સચિત્ર વર્ણન, ભાગ પહેલો. લેખક અને સંપાદક શ્રીમાતૃ જયન્તવિજયજી મહારાજ. બીજી આવૃત્તિ. આ ઇતિહાસિક તીર્થના સવિસ્તર વર્ણનની આ બીજી આવૃત્તિ પ્રગટ થઈ તે તેની જ પ્રિયતા બતાવી આપે છે. લેખક મહારાજશ્રીએ ઘણાજ પરિશ્રમવડે સંશોધન કરી ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ આ ગ્રંથ લખ્યો છે કે જે જૈનઇતિહાસિક સાહિત્યમાં એક યોગ્ય વૃદ્ધિ કરી છે. સંકેતના, સરલતા અને સમજ બહુજ સુંદર રીતે આપી છે. આ આવૃત્તિમાં ઘણા સુધારાવધારા અને ફોટોઓ વિશેષ આપ્યા છે. ગુજરાતની જાણી અને આખ્યાનચુડામણિ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજનો ઉપોદ્ધાત ગ્રંથમાં પ્રગટ કરી ગ્રંથની શોભામાં વૃદ્ધિ કરી છે. પઠન પાઠન કરવા જેવો ગ્રંથ છે. કીર્મત રા. અઢી પ્રકાશક શ્રી વિજયધર્મસૂરિ જૈનગ્રંથમાળા ઉજ્જૈન (માળવા) છોટા શરાદા.

શ્રી લાવનગર શ્રી સંઘ તરફથી ચાલતા ખાતાના રિપોર્ટો.

૧ જીવદયા ખાતાનો—સં. ૧૯૮૨ ના શ્રાવણ વદિ ૧૧ થી સંવત ૧૯૬૦ ના અં. શુ. ૧ સુધીનો.

૨ સાધ્વીજી લાલશ્રીજી આવિકાશાળાનો—બીજો રિપોર્ટ સં. ૧૯૮૭ થી સં. ૧૯૬૦ ના વૈ. શુ. ૨ સુધીનો.

૩ શ્રી આયંબીલ વર્ધમાન તપ—જાઠમો નવમો રિપોર્ટ સં. ૧૯૮૮ ના વૈશાક શુદ્ધ ૨ સં. ૧૯૬૦ ના વૈશાક શુદ્ધ ૨ સુધી

(સમાલોચના હવે પછી)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી પ્રકાશિત થયેલા પુસ્તકોમાંથી ફક્ત નીચેનાજ સીલીકમાં છે.

આ સભા તરફથી અત્યારસુધી કુલ અંથો વિવિધ સાહિત્યના પ્રસિદ્ધ થયાં
છે, તેમાંથી સીલીક રહેલા મળતાં પુસ્તકો નીચે પ્રમાણે બે પાનામાં છે.

* (સંસ્કૃત ભાગધી અને મૂળ ટીકાના અંથો)

૨૩ સૂક્ત રેતનાવલી ...	... ૦-૪-૦
૨૪ મેધદૂત સમર્યા લેખ ...	... ૦-૪-૦
૨૫ ચેતોદૂત ...	... ૦-૪-૦
૫૧ સૂક્ત સંકીર્તનમ્ ...	... ૦-૮-૦
૫૬ કર્ણા વજ્રાયુધ નાટક ...	... ૦-૪-૦
૫૯ કૌમુદી મિત્રાનંદમ્ ...	... ૦-૬-૦
૬૦ પ્રભુદ્દ શેહીણેયમ્ ...	... ૦-૫-૦
૬૧ ધર્માબ્યુધ્યમ્ ...	... ૦-૪-૦
૬૪ સિદ્ધપ્રાભૂત સદીકમ્ ...	... ૦-૫-૦
૬૬ બંધહેતુદય ત્રિભંગી પ્રકરણમ્ ...	... ૦-૧૦-૦
૬૭ ધર્મ પરીક્ષા ...	... ૧-૦-૦
૬૯ ચેત્યવંદણ મહાભાસં ...	... ૧-૧૨-૦
૭૦ પ્રત્યપદ્ધતિ ...	... ૦-૨-૦
૭૨ યોગદર્શન તથા યોગવિંશતિકા ...	... ૧-૮-૦
૭૩ મંડલ પ્રકરણ ...	... ૦-૪-૦
૭૪ દેવેન્દ્ર નરકેન્દ્ર પ્રકરણમ્ ...	... ૦-૧૨-૦
૭૫ ચન્દ્રવીરશુભા-ધનધર્મ સિદ્ધદત્ત કપિલ-સુમુખ નૃપાદિ મિત્ર ચતુષ્ક	
કથા ચતુષ્ટયમ્ ...	... ૦-૧૧-૦
૭૬ જૈન મેધદૂતમ્ ...	... ૨-૦-૦
૭૭ શ્રાવક ધર્મ વિધિપ્રકરણમ્ ...	... ૦-૮-૦
૭૮ ગુરુતત્વ વિનિશ્ચય ...	... ૩-૦-૦
૭૯ ઐવં સ્તુતિ ચતુર્વિંશતિકા ...	... ૦-૪-૦
૮૦ વસુદેવહિંદી પ્રથમ ખંડ ...	... ૩-૮-૦
૮૧ વસુદેવહિંદી પ્રથમ ખંડ દ્વિતીય અંશ ...	... ૩-૮-૦
વસુદેવહિંદિ દ્વિતીય ખંડ ...	... ૭૫૫ છે.
શ્રીબૃહત્કલ્પ સૂત્રમ્ પ્રથમ ખંડ. ,,	
શ્રી બૃહત્કલ્પ સૂત્રમ્ દ્વિતીય ખંડ, ,,	
કર્મઅંશ. ,,	
(પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી જૈન ઐતિહાસિક અંથો.)	

૫ દ્રૌપદીસ્વયંવરમ્ ...	... ૦-૪-૦
૬ પ્રાચીન જૈનલેખ સંગ્રહ ભાગખીજોડ-૮-૦	
૭ જૈન ઐતિહાસિક ગુજર્ કાવ્ય સંચય ...	... ૨-૧૨-૦

(અન્ય અંથો)

અતુત્તરોવવાધ સૂત્ર. ...	... ૦-૬-૦
નયોપદેશ ...	... ૧-૦-૦
ગાંગેયભંગ પ્રકરણમ્ ...	... ૦-૪-૦

(ગુજરાતી.)

તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ ...	... ૧-૦-૦
આત્મવલ્લભ પૂજન સંગ્રહ ...	... ૧-૮-૦
પંચ પ્રતિકમણ મૂળ ...	... ૦-૮-૦
પંચ પ્રાતકમણ વિધિયુક્ત ...	... ૦-૧૦-૦
દેવસીરાઇ પ્રતિકમણ મૂળ ...	... ૦-૩-૦
(પાઠશાળા માટે સો નકલના).	... ૧૨-૮-૦
દેવવંદન માળા ...	... ૧-૦-૦
પૂજન સંગ્રહ ભાગ ૧ થી ૪ ...	... ૨-૦-૦
જૈન ગીતા ...	... ૧-૦-૦
નવપદ આળા વિધિ ...	... ૦-૧૨-૦
શ્રીપાળ રાગનો રાસ ...	... ૩-૦-૦
સતર ભેદી પૂજન હારમોનીયમ્..	
નોટિસન સારીગમ સાથે ...	... ૦-૪-૦
પ્રમેયરત્નકોષ ...	... ૦-૮-૦
સજ્જન સન્મિત્ર ...	... ૪-૦-૦
નવતત્વ અને ઉપદેશ બાબની (પ્રો. હીરાલાલ રસિકલાલ)	... ૪-૦-૦
જૈનભાનુ ...	... ૦-૮-૦
વિમળ વિનોદ ...	... ૦-૧૦-૦
વિશેષ નિર્ણય ...	... ૦-૪-૦
ચૌદ રાગલોક પૂજન ...	... ૦-૧-૦
સો નકલના ...	... ૫-૦-૦
સમ્યક્ત્વ દર્શન પૂજન સો નકલના	... ૫-૦-૦
અવિદ્યા અધિકારમાર્ગ ...	... ૦-૪-૦
શ્રી નવપદ પૂજન ગંભીર વિ. કૃત	... ૦-૨-૦

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

● નંબરવાળા અંથો સભાએ પ્રકટ કરેલ છે.

*ગુજરાતી-ભાષાંતરના ગ્રંથો.

મળી શકતાં ગ્રંથોનું લીસ્ટ.)

૧ શ્રી જૈનતત્ત્વાદર્શ ...	૫-૦-૦	૪૨ શ્રી ઉપદેશ સપ્તતિકા ...	૧-૦-૦
૨ શ્રી નવ તત્ત્વનો સુંદર બોધ ...	૦-૧૦-૦	૪૪ શ્રી પંચ પરમેષ્ઠી ગુણ રત્નમાળા	૧-૮-૦
૪ શ્રી જીવવિચાર વૃત્તિ ...	૦-૬-૦	૪૫ સુમુખનૃપાદિ ધર્મ પ્રભાવકાંતી	
૮ શ્રી દંડક વૃત્તિ ...	૦-૮-૦	કથા ...	૧-૦-૦
૯ શ્રી નયમાર્ગદર્શક ...	૦-૧૦-૦	૪૬ શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર ...	૨-૦-૦
૧૦ હંસ વિનોદ ...	૦-૧૨-૦	૪૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૧ લો	૨-૦-૦
૧૨ કુમાર વિહારશતક ...	૧-૮-૦	૪૮ આદર્શ જૈન સ્ત્રી રત્નો ...	૧-૦-૦
૧૩ શ્રી જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર	૦-૮-૦	૪૯ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાર જો.	૨-૮-૦
૧૪ શ્રી જૈન તત્ત્વસાર મૂળ તથા		૫૦ શ્રીદાનપ્રદીપ ...	૩-૦-૦
ભાષાંતર ...	૦-૬-૦	૫૧ શ્રીનવપદજી પૂજા (અર્થ સહિત)	૧-૪-૦
૧૬ શ્રી આત્મવલ્લભ જૈન		૫૨ કાવ્ય સુધાકર ...	૨-૮-૦
સ્તવનાવલી ...	૦-૬-૦	૫૩ શ્રી આચારોપદેશ ...	૦-૮-૦
૧૭ શ્રી મોક્ષપદ સોપાન ...	૦-૧૨-૦	૫૪ ધર્મરત્ન પ્રકરણ ...	૧-૦-૦
૧૮ ધર્મખિન્દુ આવૃત્તિ ખીજી ...	૨-૦-૦	૫૫ શ્રી પંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર (અર્થ	
૧૯ શ્રી પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાળા ...	૦-૧૪-૦	સહિત) શાસ્ત્રી ...	૧-૧૨-૦
૨૧ શ્રી શ્રાવક કલ્પતરુ ...	૦-૬-૦	૫૬ શ્રી આત્મવિશુદ્ધિ ...	૦-૬-૦
૨૨ શ્રી આત્મપ્રબોધ ...	૨-૮-૦	૫૭ કુમારપાળ પ્રતિબોધ ...	૩-૧૨-૦
૨૬ જૈન ગ્રંથ ગામડ ...	૧-૦-૦	૫૮ જૈન નરરત્ન “ભામાશ” ...	૨-૦-૦
૨૭ શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા		૫૯ આત્માનંદ સભાની લાઘચેરીનું	
(અર્થ સહિત) ...	૦-૮-૦	અક્ષરાનુક્રમ લીસ્ટ ...	૦-૧૪-૦
૨૮ શ્રી તપોરત્ન મહોદધિ ભા ૧-૨	૧-૦-૦	૬૦ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ...	૧-૧૧-૦
૨૯ શ્રી સમ્યક્ત્વ સ્વરૂપ સ્તવ ...	૦-૪-૦	૬૧ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર ...	૧-૧૨-૦
૩૧ શ્રી ચંપકમાળા ચરિત્ર ...	૦-૮-૦	૬૨ શ્રી પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર ...	૧-૦-૦
૩૩ સમ્યક્ત્વ કૌમુદી ભાષાંતર ...	૧-૦-૦	૬૩ ધર્મ પરીક્ષા ...	૧-૦-૦
૩૪ શ્રી પ્રકરણ પુષ્પમાળા		૬૪ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર ...	૧-૮-૦
(દ્વિતીય પુષ્પ) ...	૦-૮-૦	શ્રી મહાવીરસ્વામી ચરિત્ર	જીપાય છે.
૩૬ શ્રી અધ્યાત્મમત પરીક્ષા ...	૦-૪-૦	સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર	
૩૭ શ્રી ગુરુ ગુણમાળા ...	૦-૬-૦	શ્રી પંચપ્રતિક્રમણસૂત્ર અર્થ સહિત	
૩૮ શ્રી શત્રુંજય તીર્થ સ્તવનાવલી ...	૦-૫-૦	(ગુજરાતી)	
૪૦ શ્રી જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ ...	૦-૮-૦	શ્રી દેવસીરામ પ્રતિક્રમણ અર્થ સહિત	
		(ગુજરાતી)	

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

● ખીલ નવા ગ્રંથો પ્રેસમાં છે અને અનુક્રમ ગ્રંથોની યોજના શરૂ છે.

લાઇફ મેમ્બર.

❶ આ સભાનાં લાઇફમેમ્બર સાહેબોને થતા અપૂર્વ ગ્રંથોના લાભ-❷

કોઇપણ શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન આ સભામાં સભાસદ તરીકે દાખલ થઇ શકે છે. એક સાથે રૂ ૫૦૦) આપનાર ગૃહસ્થ આ સભાના પેદ્રન (માનવંતા મુરખી) થઇ શકે છે. તેઓશ્રીને સીલીકમાં હોય તે ધારા પ્રમાણે આગલા તથા તે પછી છપાતા કોઇપણ ગ્રંથ અને માસિક ભેટ આપવામાં આવે છે.

એક સાથે રૂ ૧૦૦) આપનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થઇ શકે છે.

એક સાથે રૂ ૫૦) આપનાર બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થઇ શકે છે.

જૈન લાઇબ્રેરી, શાળા કે સંસ્થા મેમ્બર તરીકે રજીસ્ટર્ડ થવા માગે તો રૂ ૫૦) ભરવાથી બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોના હક્કો ભોગવી શકશે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને સભા તરફથી પ્રગટ થતા પુસ્તકની એક એક નકલ તથા આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક તેમની જાહેગી સુધી ભેટ આપવામાં આવશે.

બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને સભા તરફથી પ્રકાશિત થતા બે રૂપીયાની કિંમત સુધીના દરેક ગ્રંથની એક એક નકલ ભેટ આપવામાં આવશે. ઉપરાંતની કિંમત લઇ ભેટ મળી શકે છે, તેમજ આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક પણ તેમની જાહેગી સુધી ભેટ આપવામાં આવે છે.

સ્ત્રી ઉપયોગી વાંચનમાળાની યોજના.

અમારું સીરીઝ ગ્રંથમાળા ખાતું.

એક હજાર કે તેથી વિશેષ રકમ આપનાર જૈન બંધુઓ કે બહેનોના નામે ઉત્તરોત્તર અનેક ગ્રંથો પ્રકટ કરી જ્ઞાનભક્તિ યાને જ્ઞાનભક્તિનું કાર્ય, સભા, (સાથે તે રકમ આપનાર પણ અનેક બંધુઓ તેનો લાભ લઇ) કરી રહેલ છે. સાથે અનેક સાહિત્યના ગ્રંથો પણ સભા પ્રગટ કરી રહેલ છે. આ સભાના લાઇફ મેમ્બરોને પણ અનેક સુંદર મોટા ગ્રંથોના (કંઇપણ બદલો લીધા વગર) લાભ મળી રહેલ છે. તે રીતે કોઇપણ સંસ્થા કરી શકેલ નથી જે સાહિત્યરસિક સર્વ બંધુઓ જાણે છે.

અત્યારસુધી અનેક જૈન બંધુઓ તેવી રકમ સભાને સુપ્રત કરી ચોતાના નામથી ગ્રંથમાળા પ્રકટ કરાવી જ્ઞાનભક્તિ કરી રહેલ છે, તેનું શુભ અનુકરણ કરી હાલમાં શ્રીમતી કર્પુર બહેને પણ એક રકમ તે માટે (સ્ત્રી ઉપયોગી સીરીઝ પ્રગટ કરવા) આ સભાને સુપ્રત કરેલ છે; તેમાંથી ઉત્તરોત્તર સ્ત્રી ઉપયોગી (સતી ચરિત્રો, સ્ત્રી ઉપયોગી વિષયોના) ગ્રંથો પ્રકટ કરવાનું આ સભાએ શરૂ કરેલ છે. તેવી રીતે અન્ય બહેનોએ પણ જ્ઞાનભક્તિ અને ઉદ્ધાર કરી લાભ લેવાનો છે. સીરીઝના ધારાધારણ બીજા પેઢ ઉપર છે. આ લાભ દરેક જૈનબંધુઓ અને બહેનોએ લેવા જેવા છે.

સ્વર્ગવાસી આપ્તજનોના સ્મરણાર્થે ને ભક્તિ સાથે જ્ઞાનની સેવા કરવાનું ને સ્મરણ સાચવવાનું આ અમૂલ્ય સાધન છે-અમરનામ કરવાનું, પણ સાધન છે.

કોઇ પણ સ્થળે પૂરતી ખાત્રી કર્યા સિવાય લખાણ કે બીજાથી લલચાઇને રકમ આપતાં, પહેલાં અવશ્ય વિચારવાનું છે. **શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.**

તમારું નામ અમર કરવું હોય તો

આટલું વાંચી નિર્ણય કરી લ્યો.

આ જગતમાં જન્મ ને મરણ પ્રત્યેક પ્રાણીને માટે સળંગ ચેલ છે, જેથી મનુષ્યો જ્ઞાન અને બુદ્ધિવંતે પોતાના માટે આત્મકલ્યાણનો માર્ગ શોધી કાઢે છે; જેથી તમારે આ જીવનમાં તમારું નામ અમર રાખવું હોય, જ્ઞાનભક્તિ કરવી હોય, જૈન સાહિત્ય સેવા કરી જ્ઞાન ઉપાર્જન કરવું હોય તો તે આત્મિક ઉન્નતિ માટે નીચેની યોજના વાંચી-વિચારી આજે જ આપ નિર્ણય કરો અને આપના નામની અંથમાલા પ્રસિદ્ધ કરાવી અમૃત્ય લાભ મેળવો.

યોજના.

૧ જે ગૃહસ્થ ઓછામાં ઓછા રૂ. ૧૦૦૦) એક હજાર આ સભાને આપે તેમના નામથી અંથમાળા (સીરીઝ) (અંથો) આ સભાએ દરેક વખતે નીચેની શરતે પ્રકટ કરવા.

૨ સીરીઝનો પ્રથમ અંથ છપાવવાને માટે વધારેમાં વધારે રૂ. ૧૦૦૦) સુધીનો આ સભાએ વ્યય કરવો.

૩ જાહેર લાઇબ્રેરી કે લાંડાર તેમજ સાધુ-સાધ્વી મહારાજ વગેરેને અમુક સંખ્યામાં અંથો સીરીઝના નિયમ મુજબ જે જે ભેટ અપાય તે તે 'સીરીઝવાલાની વત્તી સભા માર-ફત ભેટ' મોકલવામાં આવશે.

૪ તે સીરીઝની છપાતી દરેક છુકની પચીસ કોપી જે ગૃહસ્થના તરફથી આ અંથમાળા છપાય તેમને ભેટ આપવામાં આવશે.

૫ તે સીરીઝના પ્રથમ ઓછામાં ઓછા અડધા અંથો ખપી ગયા હોય તે સમયે ઉપ-જેલી તે રકમના પ્રમાણમાં તે ગૃહસ્થના નામથી બીજો અંથ (સીરીઝનો) સભાએ છપાવવો શરૂ કરવો. એ જ ક્રમ સાચવી સીરીઝના બીજા અંથો સભાએ નિરંતર છપાવવા.

૬ અંથમાળાના પ્રથમના એક જ અંથમાં સીરીઝવાળા ગૃહસ્થનું 'હું' જીવનચરિત્ર, ફોટોગ્રાફ અને અર્પણપત્રિકા તેમની ઇચ્છાનુસાર આપવામાં આવશે.

નીચે પ્રમાણેના મહાશયોની ઉદારતાથી તેમના નામથી અંથમાળાઓ પ્રકટ થઇ ચૂકી છે અને થશે.

૧ શેઠ આણંદજી પુરષોત્તમદાસ.	૨ વોરા હડીસંગલાઈ જવેરચંદ.
૩ શ્રીમાન સુખભાગરજી મહારાજ.	૪ શ્રીમાન આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજ.
૫ વકીલ હરીચંદ નથુભાઈ.	૬ શ્રી આત્મવલ્લભ અંથમાળા.
૭ શેઠ નામરદાસ પુરષોત્તમદાસ-રાણપુર.	૮ શેઠ જવેરભાઈ ભાઈચંદ.
૯ શાહ મગનલાલ ઝોધવજી.	૧૦ શેઠ અમરચંદ હરજીવનદાસ.
૧૧ શેઠ દીપચંદ ગાંડાભાઈ.	૧૨ શેઠ ફૂલચંદ ત્રીકમજી.
	૧૩ શ્રીમતી કરતુરજીદેન.

ઉપરના મહાશયોએ પોતાની લક્ષ્મીને સદ્વ્યય કર્યો છે. આપ પણ વિચારીને તે રસ્તે ચાલવા પ્રયત્નશીલ થઇ સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં આપનું નામ અમર કરશો તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

૪ હિંદુ અનાથાશ્રમ વઢવાણ-કેમ્પ-સં. ૧૯૮૭-૮૮-૮૯ ત્રણ વર્ષનો રિપોર્ટ. વ્યવસ્થિત અને અનુકંપા બુદ્ધિથી કરતા કાર્યવાહકોએ આ ખાતાની પ્રગતિ સારી કરી છે. કેવળ નિસ્વાર્થ વ્રતિથી સેવાના આ કાર્યમાં આ ખાતાના કાર્યવાહકોને આર્થિક સદાય હંકોટાએ આપવા જરૂર છે. અનાથ મનુષ્યોનું સંરક્ષણ, પાલણ યોગ્ય રીતે કરવામાં આવે છે. આ ખાતાને મદદ કરી દરેકે આશિર્વાદ લેવા જેવું છે.

નવા થયેલ માનવંતા લાઇફ મેમ્બરો.

- ૧ શાહ દુર્લભદાસ જગજીવનદાસ દલાલ ભાવનગર
- ૨ શેઠ જમનાદાસ શામજીભાઈ દલાલ ,,
- ૩ શેઠ નેમચંદ કંકીરચંદ નવસારી

વારૈયા ધરમશી હરજીભાઈનો સ્વર્ગવાસ.

શ્રી ધરમશીભાઈ આ સભાના ઘણા લાંબા સમયથી લાઇફ મેમ્બર હતા. તેઓશ્રી ધંધાર્થે ૩૫ વર્ષથી બીજાપુર (દક્ષિણ) માં રહેતા હતા. ત્યાં પોતાનો જાતિભેગ આપી શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું નવું જિનાલય બંધાવ્યું છે. તેઓ દેવ, ગુરૂ, ધર્મના પરમ ઉપાસક હતા. તેઓ બીજાપુરમાં છેલ્લા છ મસથી પાંડુરોગની બીમારી લોગવી પત્ની, પુત્રો ને પુત્રીઓનો બહોળો પરિવાર મુકી આશરે પંચાવન વર્ષની ઉંમરે સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેમના કુટુંબીઓને દિલાસો આપવા સાથે એમના આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

શેઠ શ્રી મૂળચંદ ચત્રભુજનો સ્વર્ગવાસ.

મૂળચંદભાઈ પોતાની આઠ વર્ષની ઉંમરે મુંબઈ ગયેલા, ત્યાં અભ્યાસ કરી ઝવેરાતની લાઇનમાં જોડાયેલા હતા. તેઓશ્રી શ્રદ્ધાળુ અને દેવગુરૂધર્મની યથાશક્તિ સેવા કરતા હતા, સાથે ઉદાર પણ હતા. તેઓશ્રીએ ગુપ્તહાન છુટા હાથે હાથરો રૂપીઆ આપેલ છે. તેઓશ્રી છેલ્લા પંદર દિવસ દમની બીમારી લોગવી મુંબઈમાં અશાક વદી ૦)) ને શુક્રવારના રોજ પંચાવન વર્ષની ઉંમરે પોતાની પાછળ બે પુત્રો, બે પુત્રીઓ અને પત્ની વિગેરે બહોળા પરિવારને મુકી સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી એક લાયક સભાસદની ખોટ પડી છે. તેમના કુટુંબને દિલાસો દેવા સાથે તેમના પરિવાર આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

થોડી નકલો સોલોકે છે.

Reg. No. B. 431.

શ્રી ભદ્રબાહુર્યાભીવિરચિત- શ્રી બૃહત્ કલ્પસૂત્રમ્-

(શ્રી સંઘઠાસ ગણી સંકલિત ભાષ્ય અને આચાર્યશ્રી મલયગિરિ મહારાજે શરૂ કરેલ અને આચાર્યશ્રી ક્ષેમકીર્તિએ પૂર્ણ કરેલ ટીકાયુક્ત.)

[પુસ્તક ૧ લું પીઠિકા]

અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો પ્રથમ ભાગ પ્રાચીન ભંડારોની અનેક લિખિત પ્રતો સાથે રાખી અથાગ પરિશ્રમ લઈ મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ અને મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે.

દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવ બદલાતા દીર્ઘદર્શી આચાર્યોએ સાધુ-જીવનના તથા ધાર્મિક નિયમોમાં કેવું કેવું પરિવર્તન કર્યું છે ? નિરંતર ઉપયોગી ધાર્મિક રીતરિવાજોની પરિપાટી અને પરંપરા વિસરાતીનય છે તેવા કાળમાં આ પ્રકાશન કેવું આવકારદાયક થઈ પડે છે તે તેના વાચકો સમજી શકે તેવું છે. આ સૂત્રના પ્રકાશનના પ્રારંભમાં તેની ઉપયોગિતા શું છે ? છેદસૂત્ર માટે જૈન સમાજની શું માન્યતા છે ? અને તે પ્રકટ થતાં કેમ આવકારદાયક થઈ પડશે ? તે માટે મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે પ્રાસંગિક નિવેદન સર્વ કોઈ સમજી શકે તે માટે ગુજરાતી ભાષામાં વિદ્વત્તાપૂર્ણ આપેલ છે.

આ સૂત્રની લિખિત પ્રતોનો પરિચય, પ્રસ્તાવના અને વિષયાનુક્રમણિકા પણ સૌ કોઈ આ ગ્રંથની મહત્ત્વતા સમજી શકે માટે ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ છે.

ઉંચા કોક્ષલી લેઝર પેપર ઉપર, સુંદર વિવિધ શાસ્ત્રી અક્ષરોથી શ્રી નિર્ણય-સાગર પ્રેસમાં છપાવી સુશોભિત કપડાનું મજબૂત બાઈન્ડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે કિંમત રૂ. ૪-૦-૦ પોસ્ટેજ બાર આના. (મળવાના સ્થળો)

શ્રી ગુર્જર ગ્રંથરત્ન કાર્યાલય. }

ગાંધીરોડ-અમદાવાદ. }

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ભાવનગર.

સૂચના:—અમારા માનંતા લાઇફ મેમ્બરોને જણાવવા રજા લઇએ છીએ તેઓશ્રીને ભેટ આપવાના ગ્રંથોનું બાઈન્ડીંગ થાય છે આવતા માસમાં તૈયાર થશે. તેથી નિયમ પ્રમાણે ભેટ મોકલવામાં આવશે.